

LEAD KINDLY LIGHT

NEWMAN COLLEGE, THODUPUZHA

അതിജീവനം

Newman Voice

2020-21

COLLEGE ANTHEM

Lead, kindly Light, amid th'encircling gloom
lead Thou me on!

The night is dark, and I am far from home; lead Thou me on!

Keep Thou my feet; I do not ask to see

The distant scene; one step enough for me.

I was not ever thus, nor prayed that Thou shouldst lead me on;

I loved to choose and see my path; but now lead Thou me on!

I loved the garish day, and, spite of fears,

Pride ruled my will. Remember not past years!

So long Thy power hath blest me, sure it still will lead me on.

O'er moor and fen, o'er crag and torrent, till the night is gone,

And with the morn those angel faces smile, which I

Have loved long since, and lost awhile!

Meantime, along the narrow rugged path, Thyself hast trod,

Lead, Savior, lead me home in childlike faith, home to my God.

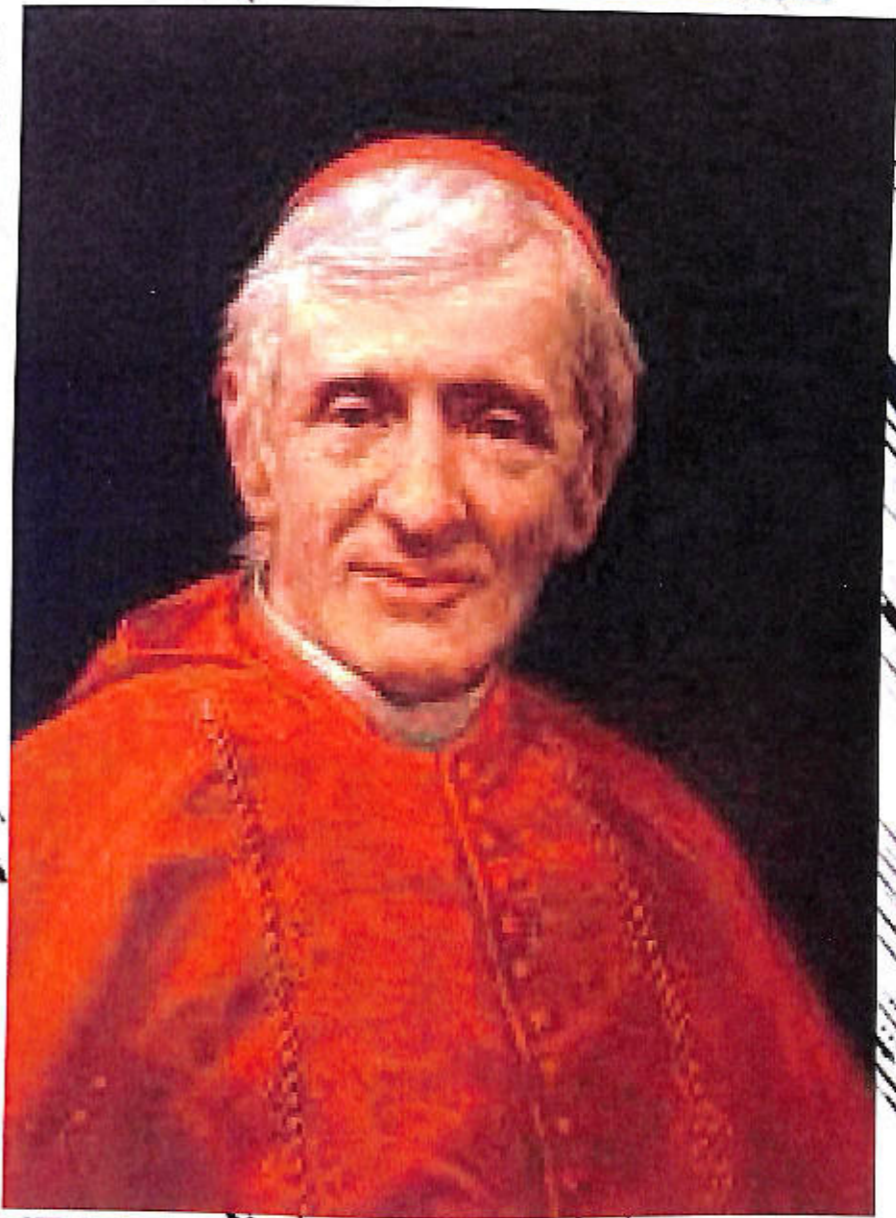
To rest forever after earthly strife

In the calm light of everlasting, life.

നിത്യമാം പ്രകാശമേ നയിക്കുകെന്ന നീ
ചുറ്റിലും ഇരുൾ പരന്നിടുന്ന വേളയിൽ
അന്ധകാരപൂർണ്ണമായ രാത്രിയാണുപോൽ
എൻ ഗൃഹത്തിൽ നിന്നും ഏറെ ദൂരെയാണു ഞാൻ
നീ നയിക്കുക! സാദരം വിഭോ!
നിൻ പ്രകാശധാര തുകി
നീ നയിക്കുക! നീ നയിക്കുക!
ഏറെ ദൂരെയുള്ള നല്ല കാഴ്ച കാണുവാൻ
അല്ല എന്റെ അർത്ഥനകൾ നിൻ വരത്തിനായ്
എന്റെ പാദമൊന്നു നീ നയിക്കിലെത്രയും
എന്റെ മാർഗ്ഗദീപമേ എനിക്കു തൃപ്തിയായ്
നീ നയിക്കുക! സാദരം വിഭോ!
നിൻ പ്രകാശധാര തുകി
നീ നയിക്കുക! നീ നയിക്കുക!

OUR HEAVENLY PATRON

St. JOHN HENRY CARDINAL NEWMAN

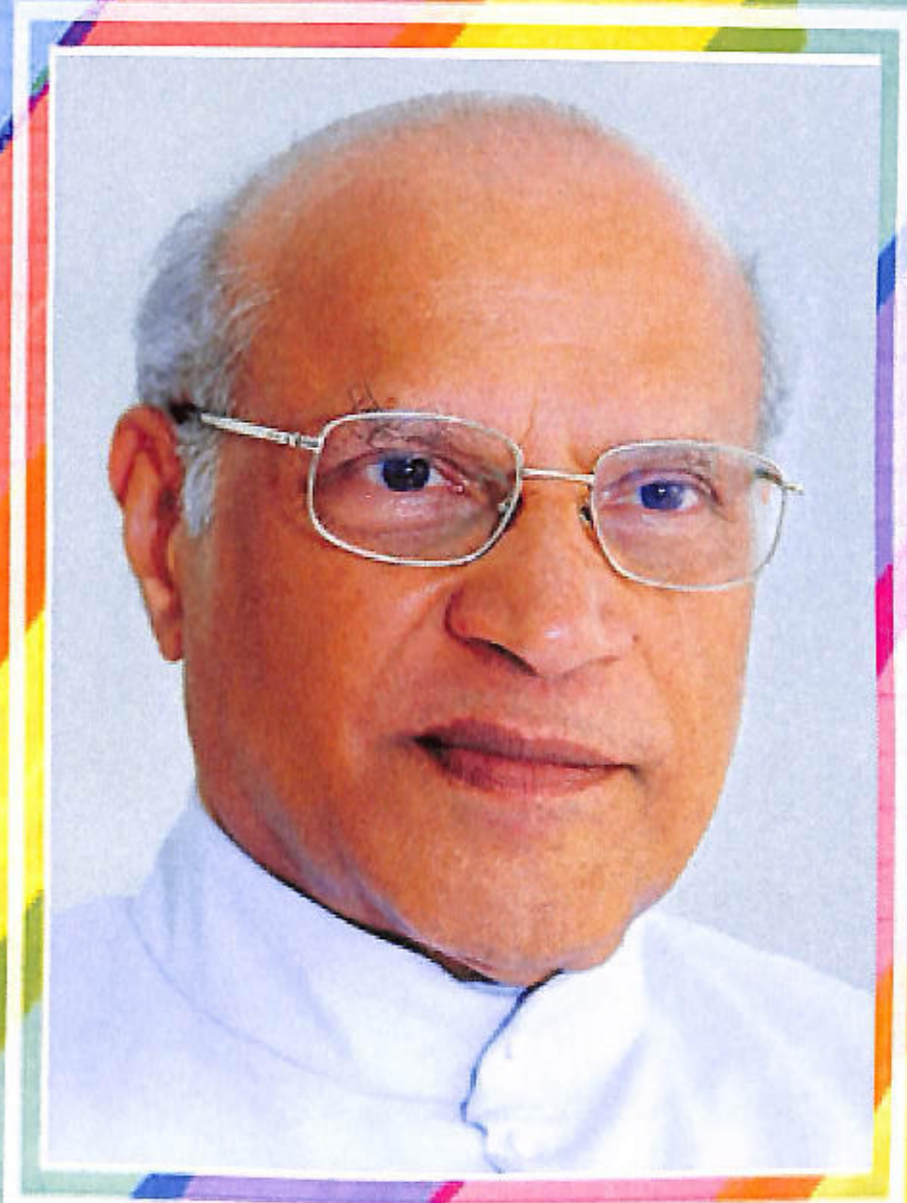

OUR PATRON

Mar George Madathikandathil
Bishop of Kothamangalam

OUR MANAGER

V. Rev. Msgr. Dr. CHERIAN KANJIRAKOMBIL

OUR PRINCIPAL

Dr. THOMSON JOSEPH

OUR VICE PRINCIPAL

Rev. Dr. MANUEL PICHALAKKATTU

OUR BURSAR

Rev. Fr. PAUL KARAKOMBIL

STAFF EDITORS

Rev. Dr. MANUEL PICALAKKATTU
Head, Dept. of Malayalam

Dr. BIJIMOL THOMAS
Head, Dept. of English

Dr. NEERADHA MARIA KURIAN
Head, Dept. of Hindi

Ms. SIBI MOHANAN
Dept. of Malayalam

STUDENT EDITORS

ABIN JOLLY
B.A History

ALEX BENNY
B. Com

ANANDU G. KRISHNA
B.Sc Chemistry

ANUGRAH JAISON
M.A Economics

AROMAL V. SHAJI
B. Sc Botany

JOSWIN JOSE
B. Sc Mathematics

NOEL SUNNY
B. Sc Zoology

ANJU ANTONY
B. Sc Physics

ROSHNI B. KARIMPANIYIL
B.A English

SANDRA SAJEEVAN
B.A Malayalam

ADIEU

MG UNIVERSITY RANK HOLDERS (PG)

Dr. Joe Jacob
Head, Dept. of Physics

Dr. P.A. Jose
Head, Dept. of Political Science

Prof. Benny Mathew
Head, Dept. of Physical Education

Dr. Stephen Joseph
Dept. of Botany

Smt. Shali Joseph
Lab Assistant

Sri. Jose K.V.
UDC

Sr. Philomina V.U.
Head Accountant

II Rank

BISMI NIZAR
MA English

IV Rank

GOPIKA R.
M. Sc Physics

VIII Rank

DELNA DANTY
M. Sc Chemistry

VIII Rank

ASWATHY SASIDJARAN
M. Sc Mathematics

IX Rank

SONA TITUS
M. Sc Mathematics

MG UNIVERSITY RANK HOLDERS (UG)

 <p>I RANK ADHEENA SHIJI B.Sc Botany</p>	 <p>II RANK K.R. POORNIMA B.Sc Botany</p>	 <p>II RANK ALEENA JOHN B.Com Computer Application</p>	 <p>II RANK AISWARIA BABU B.Com Finance and Taxation</p>
 <p>III RANK ELSEENA THOMAS B.Sc Botany</p>	 <p>III RANK KAVYA SAJI B.Com Finance and Taxation</p>	 <p>IV RANK ASWATHY FRANCIS B.Sc Botany</p>	 <p>IV RANK ABIN JOLLY B.A History</p>
 <p>IV RANK ANU BENNY B.Com Computer Application</p>	 <p>V RANK VISHNU K.B. B.Sc Botany</p>	 <p>V RANK AMALA ROSE ABRAHAM B.Com Finance and Taxation</p>	 <p>VI RANK ABIYA KURIAN B.Sc Botany</p>
 <p>VII RANK MEERA MURALI B.Sc Botany</p>	 <p>VIII RANK ANUPA K. BABU B.Sc Botany</p>	 <p>IX RANK AROMAL V. SHAJI B.Sc Botany</p>	 <p>X RANK ARYA UNNI B.Com Finance and Taxation</p>
 <p>X RANK ANJU ANTONY B.Sc Physics</p>	 <p>X RANK NAMITHA GOPAL B.Sc Botany</p>	 <p>UNIVERSITY TOPPER NAMRATHA THOMAS</p>	

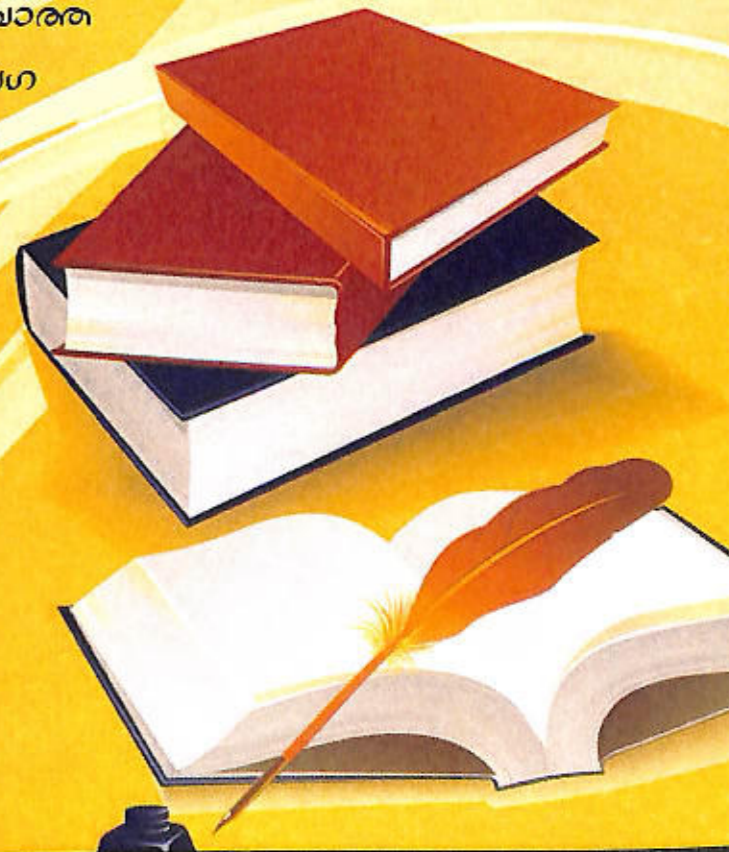
മുഖമൊഴി

പ്രാണന്റെ വില എത്രയോ അധികമായി ഈ കോവിഡ് കാലം നമുക്ക് കാണിച്ചുതന്നു. രണ്ടാം തരംഗം പ്രിയപ്പെട്ട എത്രയോ ജീവനുകളാണ് നിഷ്കരുണം ഇല്ലാതാക്കിയത്. എത്രയോ ജീവനുകളാണ് വളരെ നിസ്സാരമായി അരികുവത്കരിക്കപ്പെടുന്നതും അവഗണിക്കപ്പെടുന്നതും. മനുഷ്യനുമാത്രം വന്നു പതിക്കുന്ന ദുരന്തങ്ങളുടെയൊക്കെ പിന്നിൽ മനുഷ്യന്റെ തന്നെ കൈകളുണ്ടെന്നും പ്രാണന്റെ നിലനില്പിനും ശ്രദ്ധസ്സിനും അഭികാമ്യമായ പ്രകൃതിയും ജീവജാലങ്ങളുമായി അല്ലുപോല പൊക്കിൾക്കൊടി ബന്ധം വിളകിച്ചെർക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും ഇക്കാലം നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.

നടക്കുമ്പോൾ തെളിഞ്ഞു വരുന്നതാണ് പാതകൾ. പാതകൾ പലവിധമുണ്ട് ഭൂമി വരച്ച പാതകൾ, മൃഗങ്ങൾ നടന്നുണ്ടായ മാർഗങ്ങൾ, മനുഷ്യന്റെ കച്ചവടപാതകൾ, ഖുഡപാതകൾ, തീർത്ഥാടകവഴികൾ, രഹസ്യ വഴികൾ ... നാട്ടുവഴികൾ, ഉരുടുവഴികൾ, പെരുവഴികൾ, താവഴികൾ, ഗോളാന്തരപാതകൾ അങ്ങനെ പലതും പുറപാടിന്റെ വഴികളല്ല. തിരിച്ചു വരുന്ന വഴികൾ. പാലാഖനങ്ങളുടെയും പോരാട്ടങ്ങളുടെയും അതിജീവനരതിന്റെയും വഴികൾ. അതാണ് കഴിഞ്ഞ നാളുകൾ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചത്.

കോവിഡ് മഹാമാരിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്ന് പരിമിതികളെ അവഗണിച്ച് തങ്ങളുടെ സർഗ്ഗസൃഷ്ടികളിലൂടെ ഈ മാസി കരയെ പ്രോജക്ടലമാക്കിയ എല്ലാസുരനസ്സുകൾക്കും ഒരാലിരം നന്ദി.

പത്രാധിപർ

ഹോം പറഞ്ഞതും നമ്മൾ പൂരിപ്പിക്കേണ്ടതും...

ഓരോ വീടിനും ഒരു കഥ പറയാനുണ്ട്. ഹോം എന്ന സിനിമ ലെലിവർ ട്രിസ്റ്റിന്റെ വീടിന്റെ കഥയാണ്. അടുത്ത കാലത്ത് എന്നെ ഇതുപോലെ സ്വാധീനിച്ച ഒരു സിനിമയില്ല. കണ്ടിട്ട് ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞുകിട്ടും ഈ സിനിമയെ കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ ഉരുവരെ എന്നിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോയിട്ടില്ല. ഒന്നുറപ്പാണ്. ഈ സിനിമ കണ്ട് തീരുമ്പോൾ സ്മാർട്ട് ഫോണിൽ നിന്നും മുഖമുയർത്തി നമ്മൾ നേരിൽ നിന്നും ഒന്നു കെട്ടിപ്പിടിക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നത് നമ്മുടെ അച്ഛനെയും അമ്മയെയും ആയിരിക്കും. അവരും കഥാപാത്രങ്ങളായി ആദിനയിക്കാതെ ജീവിച്ചു കാണിച്ച ഇന്ദ്രൻസ് ദൃഷ്ടനേയും മഞ്ജു ചേച്ചിയേയും മലയാള സിനിമ ഇതുപോലെ ഇനിയും പയോചനപ്പെടുത്തുന്നത് ഞാൻ പ്രാർത്ഥന കാണുകയാണ്. നോജിൻ

തോമസിനും വിജയ് ബാബുവിനും നിറഞ്ഞ നന്ദി വീടിനെ വീടാക്കി മാറ്റിയതിന്. നമ്മുടെയൊക്കെ വീടുകളിൽ അനുദിനം അരങ്ങേറുന്ന നിത്യസംഭവങ്ങൾ അതേപടി ഒപ്പിയെടുത്ത് സ്ക്രീനിൽ പകർത്തിയിരിക്കുന്നതായി ഈ സിനിമ കാണുമ്പോൾ നമുക്ക് തോന്നാം. കുറച്ചധികം വീടുകളില്ലെങ്കിലും കാണും മക്കളാണ് അടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ തുറന്നൊന്ന് സംസാരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഒന്ന് ചേർത്തു പിടിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്തൊക്കെ ചിന്തിക്കുന്ന ലെലിവർ ട്രിസ്റ്റിനെ പോലൊരു അച്ഛൻ, തന്റെ മനുഷ്യായുസ്സ് മുഴുവൻ കൂടും ബത്തീനായി അദ്ധ്വാനിച്ച് തീർത്തിട്ട്, ഒരാളുടെ പോലും സന്തോഷത്തിനു മുമ്പിൽ വിലങ്ങു തടിയായി നിൽക്കാതെ തന്റെതായ ആഗ്രഹങ്ങൾ

ഉയർന്നു ഹൃദയങ്ങളെ ഉയർത്തിയ ഒരു കിരണമാണ്. സ്വന്തം വേദനകളെല്ലാം മറന്ന് മക്കളുടെ കാര്യം നോക്കുന്ന തമാശകൾ പറഞ്ഞും മറ്റുമൊക്കെ അവരെ ചിരിപ്പിച്ച്, തെറ്റുകൾ മുഖത്തുനോക്കി പറഞ്ഞ് പെട്ടെന്ന് പൊട്ടിത്തരിച്ച് വേഗം ശാന്തയാകുന്ന കുട്ടിയമ്മയെപ്പോലൊരാൾ

Mintamol Varghese
B.A English

അച്ഛന്റെയോ അമ്മയുടെയോ സാന്നിധ്യം ഒരു ദിവസം നമ്മുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് മാറുമ്പോൾ അറിയാൻ പറ്റും അവരുടെ വിലയും

അവരുടെ ആവശ്യകതയും പേരുവയ്ക്കാതെ വാട്സാപ്പിൽ വന്ന ഒരു കുറിപ്പ് കാണുന്നു. അമ്മയെന്ന് വിളിച്ച് അണഞ്ഞിട്ട് കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ബന്ധുക്കളും സുഹൃത്തുക്കളുമൊക്കെ ഓരോരുത്തരായി വീടുവിട്ട് ഇറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മനസ്സിലായി, വീടിനകത്ത് ആകെ അവശേഷിക്കുന്നത് അമ്മയുടെ മരണം സമ്മാനിച്ച ഒറ്റപ്പെടൽ മാത്രമാണെന്ന്.. ആകെ നിശബ്ദത മാത്രം തളം കെട്ടിനിൽക്കുന്ന വീട്. ആർക്കും ആരോടും ഒന്നും പറയാനില്ല.. മറ്റിയുടെ മൂലയിൽ കുട്ടിയിട്ടിരുന്ന എന്റെ മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളുമായി അലക്കുകൾ ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു. അന്നുവരെ ആ കല്ല് അത്ര അടുത്തു കണ്ടിരുന്നില്ല. വക്കുടഞ്ഞ ഒരു ബക്കറ്റോടുത്ത് വെള്ളം നിറക്കുമ്പോൾ ഒരു തോന്നൽ സോപ്പാണോ അതോ സോപ്പുപൊടിയാണോ ആദ്യം ഇടേണ്ടത്. ആരോട് ചോദിക്കാൻ. ഒരു ഉത്തരം കിട്ടാതെ, ഏറെ സോപ്പുപൊടിവിതറി പണിതുടങ്ങി. അലക്കുകല്ലിനോട് എന്തോ പൂർവ്വവൈരാഗ്യം വെച്ച് തല്ലുന്ന ശബ്ദം കേട്ടാവണം അയൽപക്കത്തെ ചേച്ചി ഓടി വന്നു.

വാത്സല്യത്തോടെ സഹായിക്കാനോ എന്നെന്നോട് പറഞ്ഞെങ്കിലും, സ്നേഹത്തോടെ ഞാനാ സഹായം നിരസിച്ചു. കാരണം ഇനി ഇതൊക്കെ ഞങ്ങൾ ചെയ്തു പഠിക്കേണ്ട. കുറച്ചു സമയം കൂനിഞ്ഞ് നിന്ന് അലക്കിയപ്പോൾ നടുവിന് നല്ല വേദന തോന്നി അമ്മയെ പെട്ടെന്ന്

ഓർമ്മ വന്നു. എത്രവട്ടം പറഞ്ഞതാണ്. മോനേ, രണ്ട് കട്ടവെച്ച് ഈ കല്ലൊന്നു പൊക്കിവെച്ച് തരാൻ.. ഇപ്പോൾ ആണ് അമ്മയുടെ വേദന മനസ്സിലായത്. അന്ന് വിചാരിച്ചു ഇതിനൊരു കുഴപ്പവുമില്ല, അമ്മയ്ക്ക് വേറെ പണിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഓരോന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നതാണെന്ന്. കടലൊടുത്ത് കൊണ്ടുപോയ എന്റെ തീരമാണ് അമ്മ. കണ്ണുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ കണ്ണിന്റെ വില അറിയാതെ പോയി. ചെയ്തു നോക്കുന്നത് വരെ തിരിച്ചറിയാനാവാത്ത കഷ്ടപ്പാടുള്ള വേലയാണ് ഈ അച്ഛൻ. ജന്മവും അമ്മ ജന്മവുമെല്ലാം, അവരെപ്പറ്റി വാനോളം പ്രസംഗിക്കുകയും എഴുതികൂട്ടുകയും വായിച്ചു തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ ഏറെ നല്ലത്. ഒരന്തിയും പകലും അവരുടെകൂടെ ആയിരിക്കുക ആയിരിക്കും. സൂര്യൻ ഉദിച്ചു ഉയരും മുമ്പ് തെളിയുന്ന നിലവിളക്കായി അമ്മയും പകൽ വെളിച്ചം മറയുമ്പോൾ തഴമ്പിച്ച കൈകളുമായി വീടണയുന്ന അച്ഛനും നമ്മുടെ നിത്യകാഴ്ചയാണ്. ജീവിതത്തെപ്പറ്റി വളരെയേറെ വ്യാകുലപ്പെടുന്ന, മാതാപിതാക്കൾ പഴഞ്ചനാണെന്ന് കരുതുന്ന, അവരെ മനസ്സിലാക്കാൻ വൈകിപ്പോകുന്ന തിരിച്ചറിവിന്റെ അവസാനം അവരായിരുന്നു, എല്ലാമെന്ന് അംഗീകരിക്കുന്ന ആന്റണിയേയും ചാൾസിനേയും പോലുള്ള മക്കൾ നമ്മുടെ ഇടയിലുമില്ലേ?

വേദനയുടെ ഭാരവുമായി കടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ സാരമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു ചേർത്തു നിർത്തുന്ന, എല്ലാം ശരിയാകും എന്ന് പറഞ്ഞ് ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന ഏതു പാതിരാത്രിയിലും വിളിച്ച്

സംസാരിക്കാൻ പറയുന്ന നമ്മുടെ വിജയം നമ്മളെക്കാൾ ഏറെ അഹിഷ്കരണ സന്തതസഹചാരിയായ ഒരു സുഹൃത്തും ഈ സിനിമയുടെ ഭാഗമായി മാറുന്നുണ്ട്. ഒടുവിൽ, സ്നേഹത്തിന്റെ തരംഗങ്ങൾ പായുന്ന റിലീസിലേക്ക്.. അതാണ് നമ്മുടെ കൈകൾ, സമയം അഭയവും ആശ്രയവും അവിടെ എന്തും പറയാം, ഒരു രൂപപ്പെടുന്നത് അവിടെയാണ്. വലിയൊരു തണലാണ് ആ ലിന് കീഴെയാണ് ബന്ധുപുത്തുലയുന്നത്. ഇനി ഹോം ബാക്കിവെച്ച്, പുരിപ്പിക്കേണ്ടവയിലേക്ക്

അച്ഛൻ പഴഞ്ചനാണെന്ന് ചിന്തതീർത്തും തെറ്റാണ് അമ്മയെ അടുക്കളക്കപ്പുറത്തേക്ക് കളയാകുമുണ്ട്. സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾക്കുള്ള വരെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ആളായ ഒരാളെന്ന് ചെയ്യണം, ആത്മനന്ദത്തിനെ ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കണം. ഒടുവിൽ, നമ്മുടെ വീടിനൊരുകാര്യമുണ്ടെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ലേക്ക് തുറന്നുവെച്ച കണ്ണുകൾയി.. നമ്മുടെപ്പോൾ സ്നേഹത്തിന് സന്തോഷിച്ചും സങ്കടപ്പെടുന്ന അങ്ങനെ അങ്ങനെ.. നാം നിലീസാകുന്നതിന് മുന്നെ നമ്മെ കാത്തിരുന്നിട്ട് മനോഹരമാണ്, അതിനുമേൽ ആരും ആരേയും വേദനിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല.

വിധി

എന്തേ മനുഷ്യാ നീ തിരയുന്നിനി ദൈവത്തെയും കൈവെടിഞ്ഞോ നിന്നെയുമിന്നീ വാഗ്ദാനലോകം പുണ്യനദികൾ പേറുമീശരീരങ്ങളതിന് തെളിവോ ഒടുവിൽ കുറ്റവും ദൈവത്തിന് എന്തേ നീ രക്ഷയേകില സർവ്വവും തൻ കാൽകീഴെയെന്ന് നിനയ്ക്കും മനുഷ്യാനോ കരുതി ഈ ശക്തി താൻ നിനയ്ക്കുംപോലാടും കോലമെന്ന് മനവൻ മനവൻ മല്ലിടും മാരിയും മഹാമാരിയും ചേർന്നുകാർന്നു തിന്നുമീകുലത്തിൻ രക്ഷയെവിടെ ഇനിയും പഠിച്ചില്ലെന്നാൽ പഠിക്കണം പ്രായദേശമന്യ ഏവരും തങ്ങൾ പിന്നിട്ട വഴികളോതിയ സത്യങ്ങളെ മറന്നില്ലേ നീ ചിലതതിന്നുഭവിച്ചില്ലേ പലത് തെറ്റിയ ചിന്തകളാശീർവദിച്ച വേദനയിലമരും മനുജാ നിൻ സമയം വൈകിയിട്ടില്ലിനിയും കരയേണ്ടപ്പോൽ കരയു നിൻ കണ്ണുനിർ പാഴാക്കാതെ.

Bibin Samuel
M.A English

കോവിഡ് അടങ്കിയ പാഠങ്ങൾ

കോവിഡ് വൈറസ് പടർന്നു പിടിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ മാസ്കും സാനിറ്റൈസറും നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ആരോഗ്യ പരിപാലനത്തിൽ **ഒരുപടികൂടി ശ്രദ്ധ കൊടുക്കേണ്ട**തിന്റെ ആവശ്യകത മനസ്സിലാക്കിയ മലയാളി സ്വയം പ്രതിരോധത്തിന്റെ അർത്ഥങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായി.

അവനവനും വേണ്ടി വീട്ടിൽതന്നെ തുടർന്ന് സ്വയം പ്രതിരോധത്തിലൂടെ സമൂഹത്തിന് നന്മ ചെയ്യുന്ന വരാകുവാൻ കോവിഡ് വൈറസ് വ്യാപനം മൂലം സാധിച്ചു. കുടുംബാംഗങ്ങൾ നമ്മിൽ കൂടുതൽ അടുക്കുവാനും ലോക്ഡൗൺ ഹേതുവായി തീർന്നു.

ഒപ്പം വേനങ്ങളിലിരുന്ന് പച്ചക്കറിത്തോട്ടവും പൂത്തോട്ടവും നിർമ്മിക്കുവാനും പ്രകൃതിയോട് കൂടുതൽ അടുക്കുവാനും കഴിഞ്ഞു. കോവിഡ് മൂലമുണ്ടായ പുതിയ ജീവിതക്രമവുമായി മനുഷ്യൻ പൊരുത്തപ്പെടുകയാണ്. പുതിയ ജീവിതശൈലികൾ വഴി കോവിഡി

നെതിരെയുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ പങ്കാളികളാകുവാൻ ഓരോരുത്തരും ശ്രദ്ധചെലുത്തേണ്ടതാണ്. കാരണം ഇത് മനുഷ്യജാതിയെ മറ്റുജന്തുക്കളെപ്പോലെയല്ല പാഞ്ഞും, ആഴം

ഒരുപക്ഷി. അഞ്ച് നിറങ്ങൾ. കൊക്കുകളിൽ ഒലിവ് ഇലകൾ. കൂടിയ വേഗത്തിൽ, ഉയരത്തിൽ, കൃത്യതയിൽ, അത് ലോകം ചുറ്റിപ്പറക്കാറുണ്ട്; ഓരോ നാലാം വർഷത്തിലും. രാജ്യങ്ങൾ നൂരഞ്ഞുപൊങ്ങുന്ന ഉത്സാഹത്തോടെ പക്ഷിയെ കാത്തുനിൽക്കും. സ്വീകരിക്കാൻ വലിയൊരു കൂട്ടം തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നു. വരവാലോചിക്കാൻ; ഒറ്റയ്ക്കും കൂട്ടമായും വാനിലുയരന്ന് ചാടിയും, ചീറ്റിയെപ്പോലെ പാഞ്ഞും, ആഴം

തേടിയ മത്സ്യത്തെപ്പോലെ നീന്തിത്തുടിച്ചും, കൂടിനിന്നവര ഒന്നിച്ച് ആരവം മുഴക്കും. നോക്കൂ. ഇത്തവണ നമ്മൾ വൈകി. എങ്കിലും അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചുനിൽക്കുകയാണ്. ഒലിവ് ഇലകൾ അവളോടായി പറഞ്ഞു.

“അതെ. അവർ നമ്മളെ വല്ലാതെ സ്നേഹിക്കുന്നു.”
 “നീ കാണുന്നുണ്ടോ? ലക്ഷ്യത്തിനും മുൻപേ ചിലർ വീണു പോയി.”

“എന്താണ് ലക്ഷ്യം ചങ്ങാതി? ലോകം ഒരിടത്ത് ഒത്തുചേരുന്നു, ഒരേ വികാരം പങ്കുവെക്കുന്നു. ഇതിനേ

ക്കാൾ മഹത്തരമായി വേറെ എന്തു ലക്ഷ്യമാണുള്ളത്? വീണുപോയവർ എന്നും വീണുകിടക്കില്ലല്ലോ. കൂടിയ ശക്തിയോടെ അവർ മുന്നോട്ട് പോയ്ക്കോളും.”

“സത്യം. ആ ഒരുമയുടെ സാക്ഷ്യമല്ലെ പരസ്പരം സഹായങ്ങൾ പങ്കുവെച്ച് കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന ആ യുവാക്കൾ.”

“മനുഷ്യർ പരാജയം ഒറ്റൊരാൾക്ക് പങ്കു വയ്ക്കുന്നത് സഹജമാണ്. ഇന്ന് വിജയം പങ്കു വെച്ച് ഇവരെ നമ്മുടെ അടുത്തപ്പെടുത്തുന്നു.”

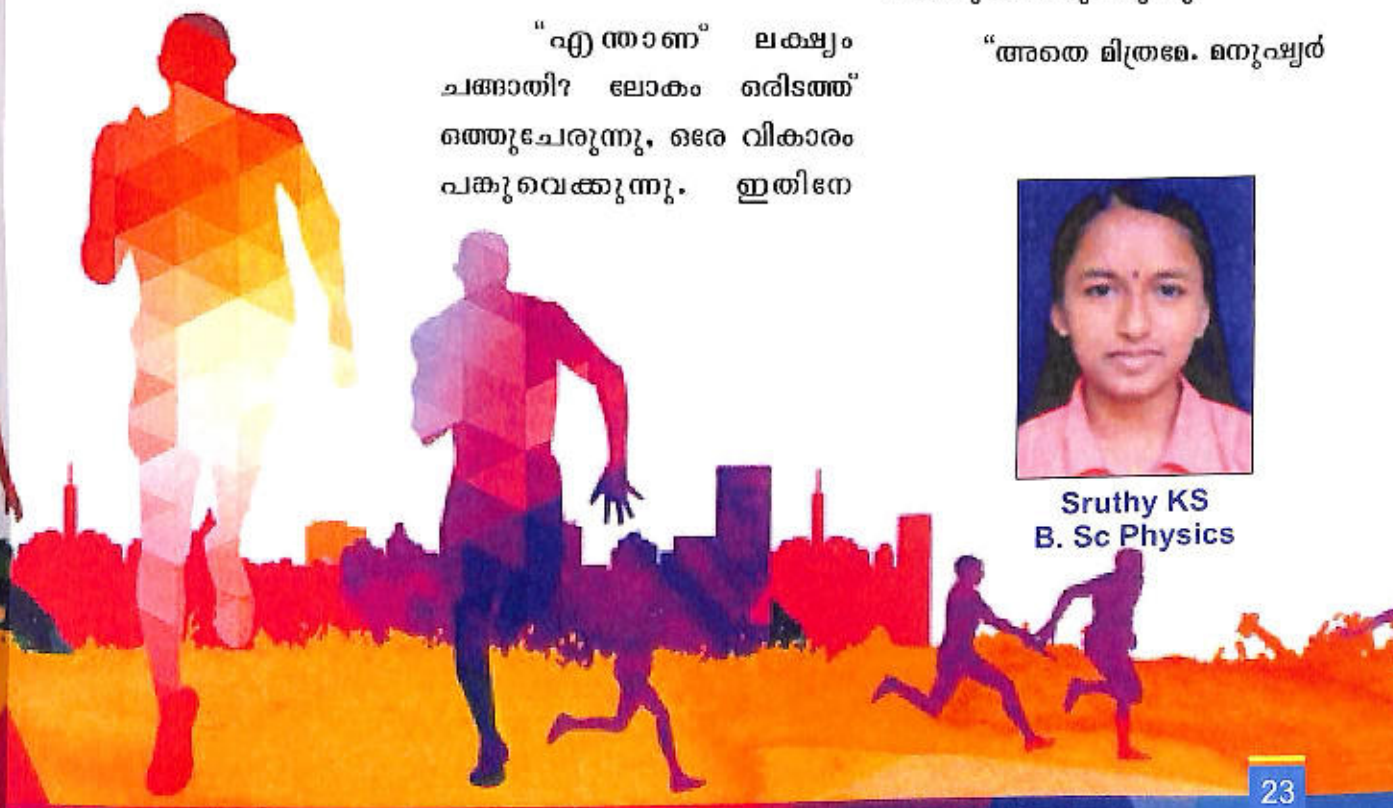
“അതെ മിത്രമേ. മനുഷ്യർ

Princy Joy
BA Malayalam

Sruthy KS
B. Sc Physics

പരസ്പരം വിജയിപ്പിക്കുന്നി
 ത്താണ് നമ്മൾ ജയിക്കുന്ന
 ങ്. നീ ഇവിടെക്ക് നോക്കൂ,
 ഒരു വലിയ ജനത സൂർണ്ണം
 തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളോടെ
 ഒരു ജേതാവിനെ ശിരസ്സിലേ
 റുന്നു. എന്നാലിവർ തന്നെ
 മറ്റൊരു ജേതാവിനെ വംശമ
 ഹിയുടെ പേരിൽ അധി
 ക്ഷേപിച്ചു. ഇവരെ എന്ത്
 പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കും?"
 അവൾ ഒരുപടി പറയാൻ
 തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഹൃദയ

ത്തിൽ തിരയിളക്കം. ഇതിഹാ
 സങ്ങളുടെ താലുകൾ ഒരിച്ച് ഒരു
 ബാലൻ തന്റെ കണ്ണുകൾക്കു
 നേരെ അസൂയ ചെയ്യുന്നു.
 വേരൊരു യുവാവ് കറങ്ങിത്തി
 രിയുന്ന യുഗമത്സ്യത്തിന്റെ
 കണ്ണുകളെ ഉന്നം വയ്ക്കുന്നത്.
 ലക്ഷ്യം കാണാൻ നിൽക്കാതെ
 മത്സരവേദി വിട്ടിറങ്ങിപ്പോകുന്ന
 ത്.

"നീ ഒരുപടി തരാത്തതെ
 ന്താണ്?"
 അവർക്ക് മനസ്സിലാവില്ല

ചങ്ങാതി. കാരണം അവർ
 മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു പഴയ
 ഒരു കഥയുണ്ട്. അവർ
 കാലം രണ്ട് വീരന്മാ
 നൾക്കി. ഒരാളെ അവർ
 നാക്കി; മറ്റൊരാളെ അവർ
 രിയും.

അവരാരും ജാതി മെ
 വിളിക്കും, കൂടി നിന്ന് അ
 ക്ഷേപിക്കും. എല്ലാത്ത
 മൊടുവിൽ ഓറി നിന്ന് സ
 പിടിക്കും.

എനിക്ക് അഞ്ചു നിര
 ങ്, ശരീരത്തിന്റെ ഭാഗ
 വ, ഒരുപോലെ പ്രിയമെ
 അതുപോലെ തന്നെ
 രുടെ മണ്ണും. എങ്കി
 കേവലം നിറങ്ങളുടെ പേ
 ണവർ തമ്മിലടിക്കുന്നത്.
 അവർക്കിനിയും സ
 ആവശ്യമാണ്.

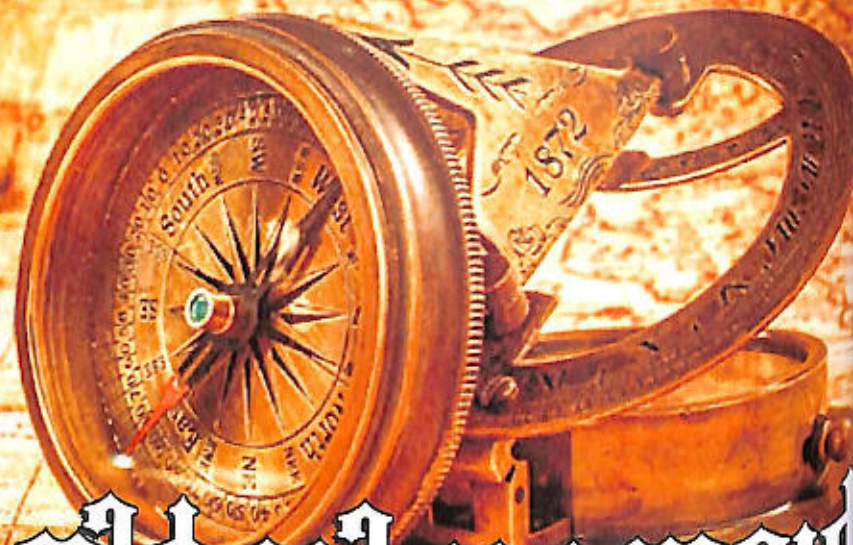

ഒരു നിത്യ പ്രണയം

നീയെന്റെ പ്രണയമെന്ന് കരുതി ഞാൻ
 എന്നാൽ നിനക്ക് വേണ്ടത് സ്വാതന്ത്ര്യവും
 എന്റെ പ്രണയസ്വപ്നങ്ങളിൽ
 നിന്നുള്ള വലിയ സ്വാതന്ത്ര്യം
 എങ്കിലും നീയെന്റെ പ്രണയം തന്നെ
 തിരിച്ച് കിട്ടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാതെ
 തിരികെ കിട്ടണമെന്ന് വാശിപിടിക്കാതെ
 എന്നനേക്കുമുള്ള എന്റെ പ്രണയം
 പെണ്ണിനെ പ്രേരിച്ച് തോറ്റുപോയവന്റെ
 വിജയം പ്രതീക്ഷിച്ച് മുന്നോട്ട് നീങ്ങുന്ന
 ഒരു വിരഹിഷ്ടന്റെ നിത്യപ്രണയം

Ratheesh Kumar
 B. A Economics

ചരിത്രം നിർമ്മിക്കുന്നു

ഞാൻ ചരിത്രമല്ല, സാക്ഷിയാണ്; കൂടുകൊലയുടെ, തളം കെട്ടിയ ചോരയുടെ, അത് കൂടിച്ച എന്റെ മണ്ണിന്റെ. ചീറിയടുത്ത വെടിയുണ്ടകളിൽ ചിലതേറ്റുവാങ്ങിക്കൊണ്ട്. നൂറു വർഷങ്ങൾ. തുളച്ചു കയറിയ വെടിയുണ്ടകൾ തീർത്ത വിടവുകൾ, ചുറ്റും നിറഞ്ഞ ഭീകരതകളെയും രേണാധികാരികളെയുമതിജീവിച്ച ഈ ചുവരും. ഇവിടേക്ക് വന്ന ഓരോ കണ്ണിലും ഈ തിരുശേഷിപ്പുകൾ കൊടുത്ത ഭാവം. അതെനിക്കേ മനസ്സിലാവൂ- നൂറും. അമ്പരപ്പി.

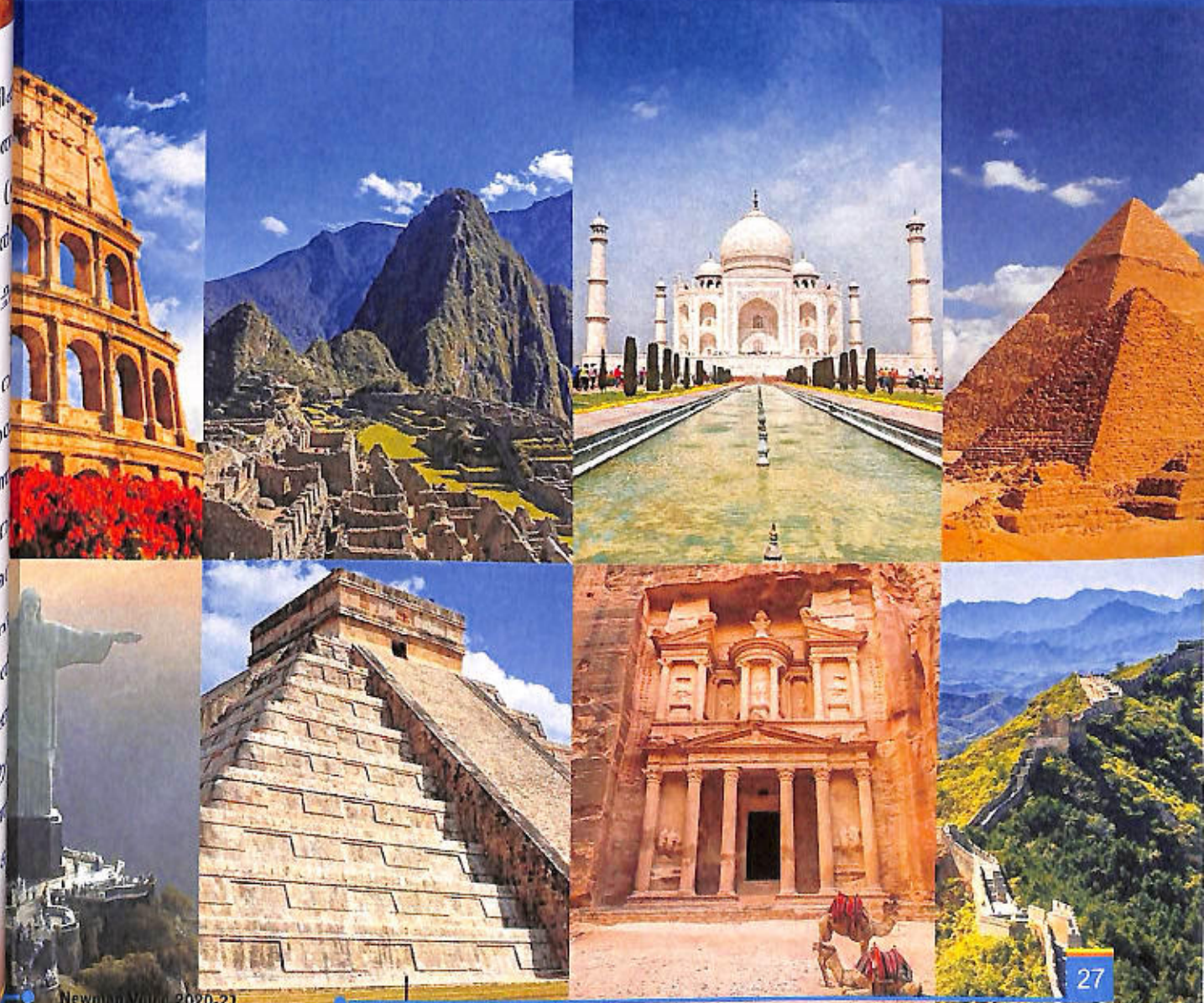
യോ, അനുഭവിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുള്ള നന്ദി. ഇന്നിവർ എല്ലാം മാറ്റി: എല്ലാം. എന്റെ പാടുകൾ മറച്ച് രൂപം സുന്ദരമാക്കി, വിരുത് പ്രകടമാക്കുന്ന ശിരപങ്ങൾ, വെള്ളവും വെളി ചുവു ശബ്ദവും സമം ചേർത്ത മായാജാലങ്ങൾ. ഒരു കല്യാണമണ്ഡപം പോലെ, ഉത്സവനഗരി പോലെ. ഇക്കാലത്തിനിടയിൽ ഒരു രേണാധികാരിയും കാണിക്കാത്ത മൈരും ഒരിടത്ത് ഒരു കവയിത്രി രിച്ചപ്പോൾ കാവ് ആ രേണകൂടം വെട്ടിത്തെളിച്ച് സിന്ധുവിച്ച് പുനരുദ്ധരിച്ചുവത്ര. ഇവരും പുനരുദ്ധരിക്കുകയാ

ണ്. ഇവർ, ചരിത്രം നിർമ്മിക്കുന്നവർ. ഭൂതവും ഭാവിയും ഇല്ലാത്ത ഭൂതമാക്കണമെന്ന് ശാഘം പിടിക്കുന്നവർ. ഇവർ ശരിയായ ചരിത്രത്തെ പൂർണ്ണമാക്കി; സത്യത്തെ യേശുമാണ്. ഇനിയാരും ഇവർക്കു കരയില്ല; കാലത്തെ തോൽപ്പിച്ച സഹനസമരത്തിൽ നന്ദിപറയില്ല. ഈ മനോഹരതയിൽ സ്വയം മറന്ന് ഒതിയ (സന്ദർശകരുടെ സന്തോഷം നല്ലൊ വലുത്). നാളെ മരിക്കാനും അജ്ഞാത പാർക്കുകാലാപാനി റിസോർട്ടും അക്കാം. രാജ്ചട്ടം ശാതനവും അപ്രത്യക്ഷമാക്കി

സാധിയും നെഹ്രുവും ശേത്ത് നത് ചരിത്രവും ഭാഷയുമാണ്. സിംഗുളൊക്കെ പുസ്തകങ്ങളെ അവർക്കറിയാം. കീഴടക്കൽ മിൽ നിന്ന് കീറിമാറ്റപ്പെടാം; പൂർണ്ണമാകുവാൻ അതനിവാര്യമാവരുടെ പ്രതിമകൾ വികൃതമാണെന്ന്. അക്കപ്പെടാം. എതിലുമവർക്കറിയില്ല. അധിനിവേശശാസന നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന ചരിത്രത്തിന് മേൽ ഒരുപോലെയാണ്; പുസ്തകമാകാനേ സാധിക്കൂ എന്നും എവിടെയും ഒരു എന്ന്. ഇന്നത്തെ ചെയ്തികൾ പോലെ. അവരാവും തകർക്കു നാളത്തെ ചരിത്രമാണ്. ജാഗ്രത തെ.

Sruthy KS
B. Sc Physics

Aparna Venugopal
B A English

എ.ഡി. 2114

100 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഒരു മെഷീൻ സാധനത്തിൽ അവൻ ഞെട്ടി യുണർന്നു. മറ്റേതും കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടും തനിക്ക് കാര്യം മാറ്റം വരുമില്ലെന്ന് അവനെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. പുറ്റും നോക്കിയപ്പോൾ, താനോ കൈ എല്ലാം മാറിയിരിക്കുന്നു. അമ്പരപ്പിന്റെ, സംഭ്രമങ്ങളുടെ മധ്യേ വിരാമമിട്ട് പ്രഭാതം വിരിഞ്ഞിറങ്ങി. അടുത്ത നൂറ്റാണ്ടിലെ ലോകം കാലോല്പത്തിയെ ആദ്യവർഷം ഈ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ ലേഖനം എഴുതിയിരുന്നു. മനുഷ്യൻ ഗ്രഹാന്തരയാത്രകൾ നടത്തുന്ന, കൃത്രിമവുമായി വാഴുന്ന ഒരു robotic

world. എന്നാൽ പുറത്ത് കണ്ടു ഇന്ത്യ മറ്റൊന്നൊക്കെയോ ആയിരുന്നു. വഴിയിൽ വലിയ സ്മാനങ്ങളും ഉയർന്ന ജാതിക്കാർക്കെന്ന് പ്രത്യേകം എഴുതിവെച്ചത് ശ്മശാനങ്ങളോട് ചേർന്ന് സത്യസന്ധരീകാനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ, അങ്ങിങ്ങായി അന്ത്യയാത്രയ്ക്ക് തയ്യാറെടുക്കുന്ന ബാല വിധവകൾ. ശുശ്രൂഷാലയങ്ങൾ, പ്രാർഥനാകേന്ദ്രങ്ങൾ, മന്ത്രവാദസങ്കേതങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും രോഗികളുടെ നീണ്ട ക്യൂവാണ്. യൂണിഫോം അണിഞ്ഞ് ഒരുമിച്ചിരുന്ന് ഹിസ്റ്ററിയും ജ്യോട്ട്ര

ഹിയും കണക്കും സയൻസുമൊക്കെ പഠിച്ച ക്ലാസ്റ്ററുകളിൽ ഇന്ന് പുണ്യലണിഞ്ഞ കുട്ടികൾ മാത്രം; അവർ വേദപാഠങ്ങൾ ഉറക്കെ ഉച്ചരിക്കുകയാണ്. കീഴയിലെ smart phone കൈയിലെ digital watch എന്നു വേണ്ട ആധുനിക സയൻസിന്റെ എല്ലാ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ഇതിഹാസങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഇവ നിർമ്മിക്കാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ പുരോഗമിക്കുകയാണെന്ന് അറിയാൻ

കഴിഞ്ഞു. മുന്നിൽ കാണുന്നത് കോളേജ് ആണ്. പൂക്കുവാൻ കവിതയും പ്രണയവും വീക്ഷണവും യുക്തിവാദവുമില്ലാത്ത ക്യാമ്പസ്. പല നിറങ്ങളിലുള്ള ചുവരുകൾ കളിപ്പ, പല ചിന്തകൾ നിറഞ്ഞ മാഗസിനുകളില്ല. തുറന്ന ചർച്ചാവേദികളില്ല. ഓർമ്മയിൽ പിൻതലമുറക്കാൽ മറന്നുപേക്ഷിച്ചുപോയ കാഴ്ച മൂടിയ ശവകല്ലറ പോലെ പഴയ കലാലയം.

പഴയ Astronomy department ന്റെ സ്ഥാനത്തെ center for astrology 90-ാം ആം വാർഷികം ആഘോഷിക്കുന്നു. physics, chemistry, biology എന്നീ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഇവിടെ യാദും കേട്ടിട്ടില്ല. ഗോമൂത്രത്തിൽ നിന്ന് കാൻസർ മരുന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുന്ന ഗവേഷണമാണ് research center ൽ നടക്കുന്നത്. ഇവർക്ക് സാഹിത്യമെന്നാൽ വേദാന്തമാണ്. കലയെന്നത് പൗരാണികമാണ്. എല്ലാവരും വേദമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മണ പുരുഷന്മാർ വിദ്യ അഭ്യസിച്ചിരുന്നു. പൗരാഹിത്യം സ്വീകരിക്കുന്നു. ജ്യോതിഷികളാകുന്നു. ക്ഷത്രിയ പുരുഷന്മാർ ആയോധനം പരിശീലിക്കുന്നു. വൈശ്യർ വ്യാപാരികളാകുന്നു.

ശൂദ്രർ അടിമകളാണ്; അവരുടെ തൊഴികെ ബാക്കിയെല്ലാ സ്ത്രീകളും വീട്ടിൽ തളയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രാദേശികമായതെല്ലാം തുടച്ചുനീക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു - ഭാഷയും സംസ്കാരവും - മത്സ്യം, കുരു, അംഗം, പാടലിപുത്രം... എന്നിങ്ങനെ പഴയ സംസ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം പുതിയ നാമങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു; നാമമെത്ര കഴണികമാണല്ലെങ്കിൽ അതിൽ സ്വാതന്ത്ര്യസമരമില്ല. അത് കൊതിച്ച അനേക തലമുറകളുടെ ത്യാഗമില്ല. മതേതര-ജനാധിപത്യ സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിപ്പബ്ലിക് ആയി രാജ്യത്തെ വളർത്തിയ ഒരു ജനതയുടെ പ്രയത്നമില്ല. മണ്ണിലും വിണ്ണിലും വെള്ളത്തിലും രചിച്ച പുതിയ ശാസ്ത്രാധ്യായങ്ങളില്ല. പ്രദേശിക സമരങ്ങളില്ല. ത്രിവർണപതാകയില്ല. രേണുഘടനയില്ല. രാഷ്ട്രപിതാവായി ഗോഡ്സെയും രാഷ്ട്രനിയമമായി മനുസ്മൃതിയും കൊടികുത്തിവാഴുന്ന നാട്ടിൽ ചരിത്രവും ശാസ്ത്രവും അധികപ്പറ്റാൻ.

ശാസ്ത്ര ചർച്ചകളിലൊരിടത്തും എസ് എൻ ബോസോ, എം എൻ സാഹയോ, ഇ സി. ജി സുരേന്ദ്രനോ, സി.വി രാമനോ കടന്നുവരുന്നില്ല. പഴയ Indian

Institute of Science സ്ത്രീമാണെന്നും അത് ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീപനമല്ലെന്നും പണ്ടാരോ എന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. എങ്ങും ആരായനാലയങ്ങൾ; സഭാ തിരക്കിൽ. ശക്തനാഷം മുതൽ ചോവ്യാരോഷം വരെ. ഒരമ്പലം കുറഞ്ഞാൽ അത്രയും അന്ധവിശ്വാസം കുറയുന്നില്ല എന്ന് ചെവിയിലാറോ കണ്ടും കേട്ടും ട്രോന്റ് പിടിക്കുമെന്നായപ്പോൾ ഒരു ചരിത്രാത്മകമായിട്ടും ചോദ്യവും ചോദ്യവും തന്നെ നീന്റെ വേഷവും ചോദ്യവും തന്നെ കഴിയില്ല. പക്ഷിയുടെ ശാസ്ത്രം ചേർത്താൽ പക്ഷിശാസ്ത്രം, ഗൗളിയുടെ ക്ഷാല ഉറങ്ങിയെണീറ്റുവരിൽ പലരും ട്രോന്തന്മാരാണ്. അവർ യൗത്സ ചരിത്രം, സ്വാതന്ത്ര്യം, ജനാധിപത്യം എന്നിങ്ങനെ പുലമ്പുകയാണ്. ഇനിയാദിക്കൽ കൂടി ആ വാക്കുകൾ ചുരിച്ചാൽ നിന്നെയും ചങ്ങലകിടും. നമ്മൾ നമ്മുടെ പൗരാണികതയിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്നു. നോക്ക് പ്രാചീനഭാരതത്തിന്റെ രസയാളങ്ങൾ. ഇവിടെ യൂറോപ്യൻ യൗത്സോ അറേബ്യൻ ഗണിതമാ നിനക്ക് കിട്ടില്ല; കണ്ട വിദേശികളുടെ ചരിത്രവുമില്ല. ഇവിടെ ഖുജുത് കോടാനുകോടി വർഷം പരയും പോലെ തന്നെ ജ്യോതിഷം

പഴക്കമുള്ള നമ്മുടെ സംസ്കാരമാണ്. ഇത് പൗരാണികതയല്ല; പ്രാകൃതമാണ്. ഇന്ത്യയിൽ മാത്രമാണോ ഇങ്ങനെ? ഒരു കാര്യം. ഇനി നീ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കരുത്. ഇത് ഇന്ത്യയല്ല; ഭാരതമാണ്. 100 കൊല്ലം മുൻപത്തെ ആ കറുത്ത കാലം ചരിത്രത്തിലില്ല. ആരും അതോർക്കുന്നില്ല. നവോത്ഥാനത്തിന്റെ അനേകം ഏടുകൾ താണ്ടിയാണ് നാമിവിടെ എത്തിയത്. പിന്നെ വിദേശികളുമായി നമുക്കൊരു ബന്ധവുമില്ല. ഞാൻ പറയുന്നത് കേട്ടാൽ നിനക്ക് സന്തോഷമായി ജീവിക്കാം. കുലത്തിനനുസരിച്ച് തൊഴിൽ നോടാൻ ഞാൻ നിന്നെ സഹായിക്കാം. നിന്റെ ഗോത്രമേതാണ്? എന്റേത് മനുഷ്യഗോത്രമാണ്. നിങ്ങൾ പറയും പോലെ ജീവിക്കാനാവില്ല. എന്നെയും ചങ്ങലയ്ക്കിട്ടേക്കൂ. ചങ്ങലയണിഞ്ഞ് സ്വന്തം കൂട്ടത്തിലേക്ക് പോകും വഴി ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പലരെയും കണ്ടു. ഭാവിയിൽ അവരും വന്നുചേരും. വരട്ടെ; സംഘടിച്ച് ശക്തരാകും വരെ കഴമില്ലെ മതിയാകൂ. കെട്ടുകഥകളിലും പുരാണങ്ങളിലും ചരിത്രത്തിന്റെ ചായം പശുടുന്ന, ദേശീയതയിൽ

പൊതിഞ്ഞ കപടശാസ്ത്രവും പ്രബന്ധങ്ങളും നിറഞ്ഞ ശാസ്ത്ര കോൺഗ്രസുകളും, ചരിത്രത്തെത്തയും ശാസ്ത്രത്തെത്തയും ശ്യാസം മുട്ടിച്ചു കൊല്ലുന്ന പാവപ്രതികളും, ജ്യോതിഷം പഠനവിഷയമാക്കുന്ന സർവകലാശാലകളും ഇനിയും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ ലോകം നമുക്ക് മാഷ് തരില്ല.

Sruthy KS B. Sc Physics

Bijimol Vinod
B.A Malayalam

അതിജീവനം

മലയറുപുലയന്റെ
കുരയ്ക്ക് കിഴിലും
ഒന്നിച്ചുമൊന്നായ്
നിൽക്കുന്ന മർത്യനും
ഞാൻ ഇല്ല നി ഇല്ല
അഹമെന്ന ഭാവമോ
ഒട്ടുമേ ഇല്ലാതെ
ഒട്ടിയ വയറിന്റെ
പട്ടണി നോവുകൊണ്ട്
പോരാടി മാനവർ
അതിജീവിക്കുന്നിതാ..

Vrindha S
B.A English

ഗുരുവന്ദനം...

അക്ഷര മധുരമെൻ നാവിൽ പകർന്ന് ജീവിതവീഥിയിൽ തിരിനാളമായിടും സ്നേഹനിധികളാം ഗുരുനാഥർക്കെല്ലാം നൽകുന്നു ഞാനെന്റെ സ്നേഹപ്രണാമം

സ്നേഹമായ്, കരുതലായ്, കാവലായ് നിൽക്കൂ ആത്മചൈതന്യമാണെന്റെ ഗുരുനാഥൻ എന്നുമെൻ ജീവിതവഴിയിലെ നിറവാർന്ന ഓർമ്മകളാണെന്നും ഗുരുമുഖങ്ങൾ

നന്ദതൻ പാതയിൽ വിജയം വരിക്കുവാൻ കൃപയേകിയെന്നുമെൻ കൂടെയുണ്ടാകണേ ഇങ്ങാനം പകർന്നൊരാ ഗുരുജനങ്ങൾക്കെല്ലാം വന്ദനം.. വന്ദനം നേരുന്നു ഞാൻ

Aleena Chacko B.A Malayalam

തെരുവിലെ പെൺകുട്ടി

Devika Rajan B.A English

ആസസ്സ് 14
കനത്തചുട്ടും ജലക്ഷാമവും രുക്ഷമായി നിൽക്കുന്ന അവസ്ഥ, നഗരത്തിലൂടെ ഒരു പെൺകുട്ടി നടക്കുകയായിരുന്നു. പിഞ്ചികീറിയ വസ്ത്രവും അലസമായി കിടക്കുന്ന മുടിയിലും, തളർന്ന കൈകാലുകളുമായി സ്വന്തം ശരീരവും ഏതിനടക്കുന്ന ബാലികയെ കണ്ട് ഞാൻ ദയനീയാവസ്ഥയിലായി. അവർക്ക് വല്ലാതെ ദാഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവളുടെ ഉണങ്ങിയ ചുണ്ടുകളും മുഖവും കണ്ടാൽ മനസിലാവും. അവളെ സഹായിക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ ട്രൈത്തേക്ക് നടന്നു. എന്തോ, എന്നെ കണ്ടതും അവർ പെട്ടെന്ന് നിന്നു. തനിക്ക് ആരുടെയെങ്കിലും സഹായം വേണമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ അവളെ ട്രൈത്തേ കണ്ട ടാപ്പിനരികിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി അവർ എന്നോടൊന്നും

സംസാരിക്കുന്നില്ല. ആഗസ്സ് 15
ഞാൻ ചോദിച്ചതിനൊന്നും അവർ ഉത്തരവും തന്നില്ല. ദാഹം കൊണ്ട് അവളുടെ തൊണ്ട വല്ലാതെ ഒരച്ചിരുന്നു. ഞാൻ അവർക്ക് ടാപ്പ് തുറന്നുകൊടുത്തു, മതിയാവുവോളം വെള്ളം കുടിച്ച് കൈകാലുകളും മുഖവും വൃത്തിയാക്കി അവളുടെ ശരീരത്തിൽ ഒരു ഊർജം കിട്ടിയതുപോലെ തോന്നുന്നു, അവർ എന്നെ നോക്കി ചിരിച്ചു; എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു 'വിശക്കുന്നു' എന്ന് അത്രമാത്രമേ അവർ എന്നോട് സംസാരിച്ചുള്ളൂ. അന്നും ചോദിക്കുന്നവനാരാലാലും അവനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തണമെന്ന അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ ഓർമ്മയിൽ വന്നു. ഞാൻ ഓർത്തു നിൽക്കവെ എന്റെ കൈയിൽ

പിടിച്ചു അവർ ഒന്നു കൂലുകി. അവർ പഠത്തു; ഞങ്ങൾ
 അടുത്തുള്ള ഹോട്ടലിൽ നിന്ന് അവർക്ക് ചോലുള്ളവരെ ആരും സഹായിക്കാൻ
 ഒരു പൊതിച്ചോറ് വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. നിങ്ങളുടെ മനസ് വളരെ നല്ലതാണ്
 അവർ ഒന്നും സംസാരിക്കുന്നു നിങ്ങളൊരു നല്ല മനുഷ്യനാണ്.
 ഞാൻ അവർക്കു നല്ല വാക്കുകൾ എഴു
 തിട്ടു. എഴുതേണ്ട വല്ലാതെ സ്പർശി
 ത്തു. കൂടാതെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്
 ത്തു. ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ സഹായിക്കാ
 ന്നതല്ലാത്തവർ ആരുമില്ല
 സഹായിക്കാനുള്ള മനസ് എ
 മനോഹരമായി നിന്നും നഷ്ടമാ
 ക്കാതിരിക്കുന്നു.

ആഗസ്റ്റ് 16
 ഞാൻ അവളോടും ഒന്നും
 ചോദിച്ചില്ല. ആർത്തിയോടെ അവളാ
 ഭക്ഷണം വാരികഴിച്ചു. ഞാനവളോട്
 ഞാൻ മടങ്ങിവെ കുറച്ച് കാഴ് അവർക്ക്
 കൊടുത്തു. കാഴ് വാങ്ങാൻ അവർ
 കൂട്ടാക്കിയില്ല. നിർബന്ധിച്ച് ഞാൻ അവർ
 അവർക്ക് കൊടുത്തു. രണ്ടു കണ്ണുകളും
 അവളുടെ നിറഞ്ഞാഴ്ചകളും
 ഞാൻ അവളോട് ഇടവിട്ട ശബ്ദത്തോടെ

നല്ല നാളേയ്ക്കായി... നല്ല നാളേയ്ക്കായി...

കരിനിഴൽ വിഴ്ത്തി എങ്ങുമേ പോകയാൽ
 കരളിൽ തീ പാറുമാ വേദനയുമേകി
 കരുതിയില്ല നാം ഈ വിപത്തിനെ
 കരുതൽ ഇത്രമേൽ വേണ്ടുന്നൊരിക്കലും

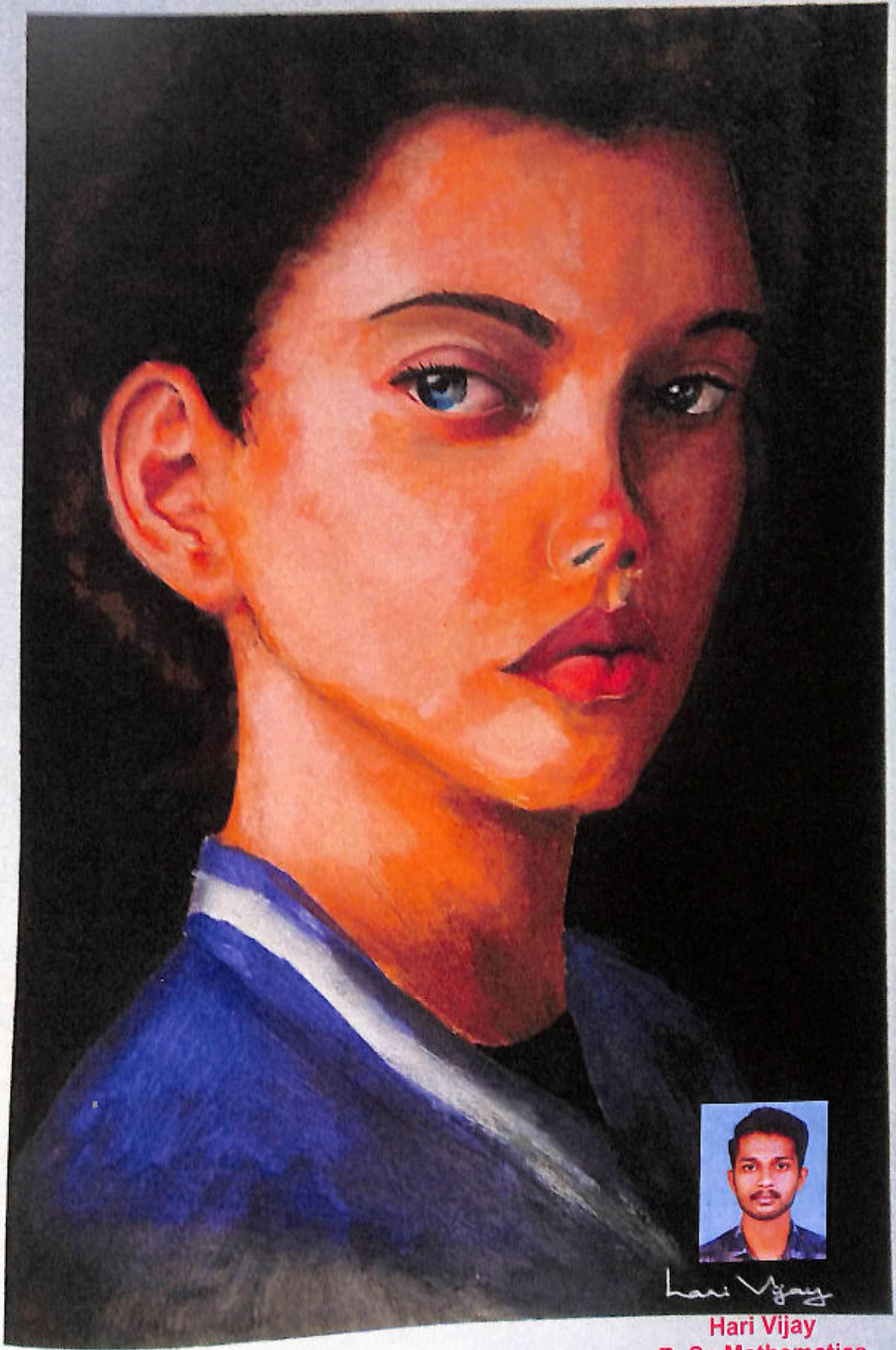
കണ്ണിനു കാണാൻ ആവതില്ല യീ കൊറോണയെ
 കൊണ്ടാലോ അറിയുന്നതോ വൈകിയും
 എവിടെയും കടന്നു കയറുമാ കരാളഹസ്തങ്ങൾ
 ചോദിച്ചതില്ല അനുമതി ആരോടുമേ

ഒഴുകുന്ന കണ്ണിൻ കാണാത്ത മിഴികളെ
 തളരുന്ന കരങ്ങൾക്ക് ബലമാകാത്തവരേ
 എന്തിനോ വേണ്ടി നെട്ടോട്ടം ഓടുമി നിങ്ങൾ
 ഓർക്കതില്ല ഈ ജന്മത്തിൻ പ്രസ്വത

കരുതലിൻ കരങ്ങൾ കോർക്കാൻ ഈ കാലം
 അകലങ്ങൾ അകൽചയാകാതെ നോക്കാം
 കൂടാം കരങ്ങൾ കരുതന്റെ മുമ്പിൽ
 രക്ഷിപ്പതിനായ് ഭൂമിയെ കൊറോണയിൽ നിന്നും

Irene David
 B. Sc Zoology

Hari Vijay
 B. Sc Mathematics

ആ ... വാക്മരച്ചുവട്ടിൽ

ജീവിതത്തിൽ ഓരോ നിമിഷവും എന്നിൽ ഉണർത്തുന്നത് നിന്റെ ഓർമ്മകൾ മാത്രമാണ്. അന്ന് ആ ഇടങ്ങളിലെ ഓർമ്മകളും ഫലിതങ്ങളും ഇന്നും ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. ആ പുസ്തകത്തിന്റെ ഓരോ ഇതളുകൾ മറിക്കുമ്പോഴും അവയുടെ കണ്ണുകൾ ഒരു മഴപോലെ പെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

Anaha Manoj
B. Sc Chemistry

ചുണ്ടുകൾ വിതുമ്പി തൊണ്ടകൾ ഇടറി വാങ്ങാതെ എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് കടന്നുവ

എന്തെല്ലാമോ ഓർത്തെടുക്കാൻ തിട കുട്ടുമ്പോഴും ചുറ്റും കരിനിഴലുകൾ പൊതിഞ്ഞിരുന്നു. നനവാർന്ന ചിമ്മാതെ അവൾ പുസ്തകത്തിൽ ഉറ്റുനോക്കി ഞാൻ ജീവിതത്തിൽ മരണത്തിനു മിടയിലുള്ള ഞാൻ നടന്നടുക്കുമ്പോഴും എന്റെ പെയ്തിറങ്ങി ഞാൻ പോലുമറിയാതെ അന്നു വസന്തം ആണ് എന്റെ ദിവ്യം

നവൾ മാത്രപോ ചുറ്റും പറയാനാകാതെ ഞാൻ മടങ്ങുമ്പോൾ അവളറിയണം എന്റെ ജീവനും ജീവിതവും നീ ആയിരുന്നു. ഞാൻ എന്തോടും തന്നെ പലവട്ടം ചോദിച്ചു ഇനിയും എന്തിന്? ആ നടപ്പാതയിൽ വച്ചാണ് ഞാൻ അവളെ ആദ്യമായി കാണുന്നത്. കുട്ടിക്കുറുമ്പും കുസൃതിയും ആ നൂണക്കുഴി കവിളിലെ പുഞ്ചിരിയും ആർക്കാണിഷ്ടമാവാത്തത്, ഞാൻ അവൾക്കുനേരെ ഒരു നിഷ്കളങ്കമായ പുഞ്ചിരി പാസാക്കി ആരും നോക്കിയില്ലെന്ന വാദത്തിൽ ലാഘവത്തോടെ അവൾ എന്നിൽ നിന്നും നടന്നകലുമ്പോഴും ആരോ വിളിച്ചെന്ന വാദത്തിൽ പാതിയിൽ അവളെന്നെ ഒന്നു നോക്കി. തികച്ചും വിചിത്രമെന്ന് പറയട്ടെ ലൈബ്രറിയിൽ നാമക്കൊപ്പം കണ്ട അവൾ എനിക്കൊരത്ഭുതമായി. തോന്നി നാജ് മ എന്റെ ഉറ്റ ചങ്ങാതി അവന്റെ പെങ്ങൾ, ഒരു പായാടി പെണ്ണ്, ഇക്ക എന്നു വിളിച്ചവൾ കഥ പറയാൻ തടുങ്ങി, നാജ് മയുടെ

വായ കടാൾ എന്തെ സപാധിനി ചുട്ടത് എന്റെ കുട്ടിക്കുറുമ്പിയുടെ നൂണക്കുഴി കവിളിലെ പുഞ്ചിരി മാത്രമാണ്. എന്താണെന്നറിയില്ല ദിവ്യ പിന്നെ എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം തന്നെയായി മാറി. ലൈബ്രറിയിൽ തുടങ്ങിയ ഞങ്ങളുടെ സൗഹൃദം കലാലയത്തിന്റെ ഓരോ ഇടനാഴിയും. ചുമർഭിത്തിയും എന്തിന് ആ വാക്മരം പോലും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. ക്വാറിനും വരാന്തകളും ആ വാക്മരച്ചുവട്ടും എന്നും എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടതായി മാറി. പണ്ട് കോളേജിൽ പോകാൻ തന്നെ മടിപിടിച്ചിരുന്ന എനിക്ക് അവധിദിനങ്ങൾ പോലും വർഷങ്ങൾ പ്പോലെ ദൈർഘ്യമുള്ളതായി തോന്നി. ഒരു നിമിഷം പോലും അവളെ കാണാതിരിക്കാൻ

എനിക്ക് കഴിയില്ലായിരുന്നു അവളെ ഒന്ന് കാണാതിരുന്നാൽ എന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പ് എന്തെന്നില്ലാതെ കൂടും കൂട്ടുകാർക്കിടയിൽ നിൽക്കുമ്പോഴും എന്റെ കണ്ണുകൾ അവളെ മാത്രമാണ് നേടിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. വളരെ ചുരുക്കം ദിവസം കൊണ്ടു തന്നെ അവളെന്റെ മനസിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു. ഒരുപാട് തവണ ഞാൻ അവളെ അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കി നിന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവളെങ്ങനെ ഇത്ര നിഷ്കളങ്കമായി സംസാരിക്കുന്നു. പെട്ടെന്ന് എന്റെ തലയിൽ എന്തോ അടിയേറ്റതായി തോന്നി. പിന്നീട് ഞാൻ കണ്ണു തുറന്ന് നോക്കുമ്പോൾ ആ ശുപ്രതി കിടക്കയിലായിരുന്നു. അമ്മയും സഹോദരിയും അടുത്തിരിപ്പുണ്ട്. അവരുടെ മുഖത്തെ രീതി എന്നെ വല്ലാതെ ചിരിപ്പിച്ചു. ഞാൻ അമ്മുട്ടിയുടെ തലക്കിട്ടങ്ങു കൊട്ടിയിട്ടു പറഞ്ഞു അയ്യേ ഏട്ടനൊന്നും ഇല്ലാടി. രാവിലെ കഴിക്കാത്തതിന്റെ ഒരു ബോധക്ഷയം, അത് കേട്ടതും അമ്മ അടുത്തിരുന്ന് വിങ്ങിപ്പൊട്ടി. അമ്മുട്ടി എന്താ അമ്മ കരയുന്നത്? അവളെനെ ചേർത്തുപിടിച്ചു. അപ്പോഴും അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നേഴ്സ് കടന്നു വന്ന്, ആകാശ ഡോക്ടർ വിളിക്കുന്നു. ഞാനും അമ്മയും ഡോക്ടറെ കാണാൻ കയറുമ്പോൾ അവന്റെ മുഖത്ത് ഞാൻ ആ ഭയം കണ്ടിരുന്നു. ഡോക്ടർ എന്തൊക്കെയോ

പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നും കേൾക്കാൻ എന്റെ മനസ് തയ്യാറായിരുന്നില്ല എന്തൊക്കെയോ മുളലുകൾ മാത്രമാണ് ചെവിയിൽ പതിഞ്ഞത്. ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് എന്റെ മനസ് അഗ്നിപോലെ പടർന്നു. എന്ത് മരണത്തിന്റെ ദിവസങ്ങൾ എനിസ്സഹായനായി നിൽക്കുവാനല്ലാതെ എനിക്കൊന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ല എന്ന് സ്വയം ഓർത്തു. അച്ഛൻ മരിക്കുകയുംബം കരകയറിയിട്ടില്ല അമ്മുട്ടിയുടെ ഞാൻ പറയാതെ പറയാൻ കൊതിച്ച പ്രണയം. എല്ലാം തകർന്നു, എന്ന് മനസ് വിതുസ്വിക്കരഞ്ഞ് ഒന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല മട്ടിൽ തകർത്തഭിനയിക്കാം. അമ്മൽ ഇതാരോടും പറയരുത്. ആരുടെ സഹതാപത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ എന്നെ പതിക്കരുത്. ഇനിയുള്ള ഈ ചുരുക്കം ദിവസം എനിക്ക് സന്തോഷത്തോടുകൂടി ജീവിക്കാൻ അന്നൊരു വാലൻ്റെൻസ് ഡേ പതിവിലും സുന്ദരിയായിരുന്നു. ഞാനും അഷരമ്യം റഷീദും ആ വാകയുടെ തണുത്ത ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ചുവന്ന റോസാപ്പൂവ് അവൾ എന്നരികിലേക്ക് ഓടി എത്തിയപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ പേടിയായിരുന്നു. നടുക്കൽ മുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞാൻ, പക്ഷേ വിപരീതമായ വിടെ നടന്ന ദിവസം റോസാ അമ്മ

നീട്ടിയപ്പോൾ മനസ്സൊന്നാളി അപ്പോഴും മുഖത്തെ പുഞ്ചിരി കൈവെടിഞ്ഞില്ല. എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ അവൻ എന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ അവൻ ആ ദിവ്യ എന്ന് പറയാൻ തുടങ്ങിയപ്പഴേക്കും ഞാൻ അവന്റെ സംസാരത്തിന് തടങ്കലിട്ടു. നായയുടെ വരവ് അമ്മൽ എന്നെ മാറ്റി നിർത്തി ചോദിച്ചു. നീ എന്താ കാണിക്കുന്ന അവൻ എന്തോടും ചോദിച്ചു. ഇനിയും എന്തിന് ഞാൻ ദിവ്യയെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ നിനക്കവളെ സ്നേഹിക്കാൻ പറ്റും, നെഞ്ച് പൊടിയുന്ന വേദനയോടെ ഞാൻ പറഞ്ഞു തീർത്തു. എന്റെ അവസാനത്തെ ആഗ്രഹം എന്ന നിലയിൽ എനിക്ക് നീ അവളുടെ കഴുത്തിൽ താല ചാർത്തുന്നത് കാണണം. അവൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ എന്റെ തോളിൽ തട്ടി. നാട്ടിലെ മുന്തിയ പ്രമാണിമാരായതിനാൽ വിവാഹത്തിന് അതികം താമസം വന്നില്ല. അമ്മൽ ദിവ്യയുടെ കഴുത്തിൽ താലി ചാർത്തിയ ആ നിമിഷം ജീവൻ പോയെങ്കിൽ എന്നു ഞാൻ ഓർത്തു പോയി. പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗത്ത് ദിവ്യ നീ എന്റെതാണ് “ എന്റെ മരണത്തിന് പോലും നിന്നെ എന്നിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്താനാകില്ല. നിന്നോടുള്ള എന്റെ

സ്നേഹം അത്രത്തോളം ദൃഢമാണ്. ദിവ്യ എന്ന വിളി അവളെ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നിന്നും ഉണർത്തി കണ്ണുകൾ തുടച്ചു. ചായ കൂടിക്ക് മോളെ അമ്മ പറഞ്ഞു. അവൻ പോയതിൽ പിന്നെ ആരും ഈ മുറിയിലേക്ക് കയറാറില്ല. ഇവിടത്തെ ഓരോ പുസ്തകങ്ങളിലും അവന്റെ ഓർമകളുണ്ട്. ചായ കൂടിച്ചതായി നടിച്ച അവൾ പെട്ടെന്നു തന്നെ മടങ്ങി. ആ കലാലയത്തിലെ ഇടനാഴികളിലൂടെ വീണ്ടും അവൾ നടന്നു. ആ ലൈബ്രറിയിലെ പുസ്തകങ്ങളെ അവൾ മാറോടു ചേർത്തു വാക ഇതാ വീണ്ടും പൂത്തിരിക്കുന്നു. ആ വാകമരച്ചുവട്ടിൽ ഇരുന്ന് അവൾ ആരോടെന്നില്ലാതെ പിറുപിറുത്തു ഞാൻ എന്നത്തെയും പോലെ അന്നു കൂസ്യതി കാട്ടിയതല്ലേ, നിന്റെ സ്നേഹം ആ നിമിഷം നീ തുറന്നു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ഞാൻ വല്ലാതെ കൊതിച്ചിരുന്നു. നിന്നോടുള്ള വാശിക്ക് അന്ന് വാക്ക്കൊടുക്കുകയും വീട്ടിൽ സമ്മതം മുളിയെങ്കിലും അവസാന നിമിഷം വരെ നീ എന്റെതാണെന്ന് പറയും എന്നു ഞാൻ കരുതി. അമ്മൽ ചേട്ടൻ എന്നും എന്റെ നല്ലൊരു സുഹൃത്ത് മാത്രമായിരുന്നു. ഇത്രയേറെ സ്നേഹം മനസിൽ ഒളിപ്പിച്ച് നീ എന്തിന് എന്നെ തനിച്ചാക്കി. നിന്റെ പെണ്ണായി നിന്നോടൊപ്പം ജീവിക്കാൻ ഞാൻ ഒത്തിരി കൊതിച്ചതാണ്. ഇന്ന് നീ എന്തോടൊപ്പമില്ല. എന്നാൽ നിന്റെ ഓർമകൾ എന്നും എന്റെത് മാത്രമാണ് നീ എന്നും എന്നും എന്റെതുമാത്രമാണ്. എന്റെ പ്രണയമാണ്.

ചങ്ങലകൾ...

ചുറ്റും ഇരുട്ട് വീണു കഴിഞ്ഞിരുന്നു....., ആ കഴിഞ്ഞിരുന്നു....

അന്ധകാരത്തെ ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കാൽപ്പെരുമാറ്റം ഒരു കുറവും ഇല്ലാതെ ജീവിതം സന്തോഷത്തോടെ

... മെഴുകുതിരിയുടെ അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ അമ്മ പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എങ്കിലും വീട്ടിൽ നിന്നും

കണ്ടു.... ഇഷ്ടപ്പെട്ട ആളുടെ കൂടെ, വീട്ടുകാർ തീരുമാനിച്ചുപോയി

തന്റെ മകൻ കല്യാണത്തിന്റെ തലേന്ന് ഒളിച്ചോടി.... വീടിനുള്ളിൽ

മകന്റെ മുഖത്തെ തീക്ഷ്ണത, അമ്മയുടെ കൂടുംബത്തിനും മാനക്കേട് ഉണ്ടാക്കിയ സാവിത്രിയെ

ഉള്ളിൽ പേടിയായി തിളച്ചു പൊങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വീട്ടുകാർ അന്നേ ഉപേക്ഷിച്ചു..... തനിക്ക് സ്വന്തമെന്ന

മകൻ വന്ന് എന്തൊക്കെയോ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ട് പറയാൻ ഇപ്പോൾ രഘു ഏട്ടനും, മോനും മാത്രമാണ്

മുറിയിൽ നിന്നും പോയി.... തന്റെ മരുമകൾ കൊണ്ടു ഉള്ളൂ.... അങ്ങനെ ഇരിക്കെ രഘു നഗരത്തിൽ നിന്നും

വെച്ച പാത്രത്തിലേക്ക് ആ അമ്മ നോക്കി. വക്കുപൊട്ടിയ ജോലി കഴിഞ്ഞു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങും വഴി ഇത്തിക്കര

ആ പാത്രത്തിൽ കുറച്ച് വറ്റും വെള്ളവും ആറ്റിൽ തോണി മറിഞ്ഞു.... യാത്രക്കാരെ രക്ഷിക്കാനും

ആർത്തിയോടെ അത് കഴിച്ച് മുറിയുടെ ഒരു മൂലയിൽ കൂട്ടത്തിൽ രഘു നില വിട്ട് ചുഴിയിൽ പെട്ട

നാടുകൾ ദ്രവിച്ച ഒരു പായയിൽ ആ അമ്മ പഴയ മുങ്ങിത്താണു.... അന്ന് രാത്രി മുഴുവൻ രഘുവൻ

ഓർമ്മകളുടെ മധുരം നുകർന്നു കൊണ്ട് കിടന്നു..... രഘുവിനെ നാട്ടുകാർ തപ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നു....

ഓർമ്മകൾ, അമ്മയെ യൗനമെന്ന വസന്തകാലത്തിലേക്ക് നാട്ടുകാരുടെയോ സാവിത്രിയുടെയോ മകന്റെയോ

കുട്ടിക്കൊണ്ട് പോയി. പ്രാർത്ഥനർത്ഥന ഇശ്വരൻ കേട്ടില്ല....

വലിയൊരു വീട്ടിൽ രാഘവേട്ടനും തന്റെ മകനും രഘു എല്ലാവരെയും വിട്ട് പോയി

കഴിഞ്ഞിരുന്നു....

നാളുകൾ കടന്നുപോയി ഓരോ ദിവസം ചെല്ലുംനേരവും തന്റെയും മകന്റെയും അവസ്ഥ പരിതാപകരമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു..... അവസാനം ഉള്ളതെല്ലാം വിറ്റുപെടുത്തി നഗരത്തിൽ ഒരു ചെറിയ വീട്ടിലേക്കു താമസം മാറി ഉണ്ണിയെ പഠിപ്പിക്കണം ഉണ്ണിക്ക് നല്ല ആഹാരം കൊടുക്കണം, ഇത് മാത്രമായിരുന്നു സാവിത്രിയുടെ ഉള്ളിൽ.... അവൾ അതിരാവിലെ മുതൽ പല പല വീടുകളിലെ അടുക്കളയിലും പിന്നെ പല പല കമ്പനികളിലും ജോലി ചെയ്തു. തന്റെ മകനെ പഠിപ്പിച്ച് എഞ്ചിനീയർ ആക്കി... നല്ലൊരു പെൺകുട്ടിയെയും കണ്ടെത്തി കല്യാണവും നടത്തി. ആ അമ്മയുടെ ആയുസിന്റെ നല്ലൊരു ഭാഗം പല പല അടുക്കളയിലും ആയിത്തീർന്നു..... ഒരായുസ് മുഴുവൻ തന്റെ മകനുവേണ്ടി ജീവിച്ചു തീർത്ത ആ അമ്മക്ക് മകൻ സമ്മാനിച്ചത്, ഇരുമ്പിന്റെ ഒരു ചങ്ങലയായിരുന്നു. മകൻ വളർന്ന് വലിയ

ജോലിക്കാരൻ ആയപ്പോൾ, ക്ഷീണിച്ച എല്ലുന്തിയ, കണ്ണുകളിൽ കറുപ്പ് പടർന്ന തന്റെ, അമ്മ എന്ന് പറയാൻ മകന് അറപ്പാണത്രേ.... വെറുപ്പാണത്രേ.... മകന്റെ മരുമകളുടെ കൂട്ടുകാരും വീട്ടുകാരും വരുമ്പോ അമ്മ അങ്ങോട്ട് ചെല്ലാൻ പാടില്ലത്രേ.... അങ്ങനെ അങ്ങനെ അവർ ഓരോന്നും പറഞ്ഞ് ആ അമ്മയെ ചങ്ങല എന്ന മനോഹരമായ പാദസ്വരം കൊണ്ട് വീട്ടിലെ ഇടുങ്ങിയ ഇരുട്ട് മുറിയിൽ ബന്ധിച്ചു.... ആദ്യമൊക്കെ ഇരുട്ടിനെ പേടിച്ച് ആ അമ്മ പലതും വിളിച്ചു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു.... അവസാനം അതിനെ അവർ ഭ്രാന്ത് എന്ന് പറഞ്ഞ് മുദ്രയും കുത്തി.... ഇപ്പോൾ സാവിത്രിക്ക് ഒരൊറ്റ പ്രാർത്ഥന മാത്രമേയുള്ളൂ.... എന്റെ മകൻ അറിവില്ലായ്മ കൊണ്ട് ചെയ്യുന്നതാണ്... ഇശ്വരാ അങ്ങ് അവനോടു പൊറുക്കേണ.... ഇശ്വരാ അവനു നന്മ മാത്രം നൽകേണ..... പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകി, ആ അമ്മ എപ്പോഴോ ഉറക്കത്തിലേക്ക് വഴുതി വീണു.....

An Mariya Thankachan
B.A Malayalam

Amrutha S. Nair
M. Sc Chemistry

നീലനീലവ്..

നീലനീലാവ് നിറവാർന്നു നിറയുന്ന
 അകലങ്ങളിൽ അവളുടെ അലയാൻ
 നൂലു പൊട്ടിച്ചു വിട്ടു.
 പാല പുത്ത മണത്തിൽ
 ആടിയുലഞ്ഞ ഉടയാടയിൽ പാറിപ്പറന്ന
 മുടിയിഴകൾക്കിടയിൽ അവളുടെ
 വീണ്ടെടുത്തു..
 നീലകാശ - പ്രതിബിംബം ഗർഭം ധരിച്ച
 ആഴികളിൽ അവൾ നിന്തിത്തുടിച്ചു
 അലയടിച്ച തിരകൾക്കൊപ്പം അവളും കരയെ
 ചേർത്തണച്ചു....
 ഒടുവിൽ അവളൊരു നീലഗ്രഹമായി
 പരിണമിച്ചു....
 ഓരോ പെണ്ണും കാലാകാലം ആ
 നീലഗ്രഹത്തെ ഉള്ളിലാവാഹിച്ചു..

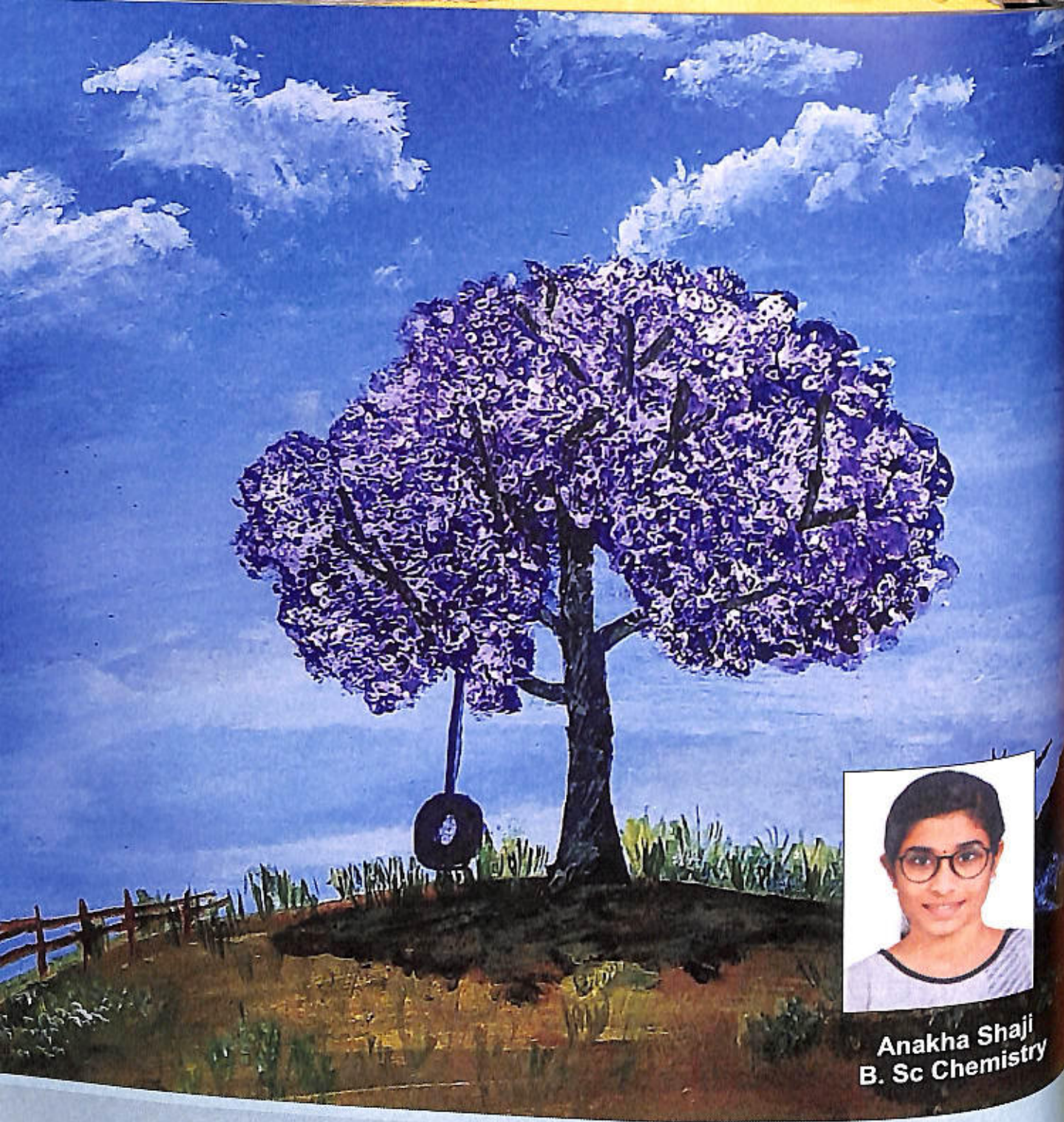

തണൽ..

തണൽ തേടിയലയുന്നു ജന്മം
 വിരാമ ജ്ഞമീ മരുയാത്ര
 അസ്സഹനീയം.....
 തണലിൻ മറവിൽ സ്വപ്നം വിഹരിക്കുന്നു നാം.
 സൗഖ്യദായകമിതനിശം
 ഇതെൻ മിഥ്യയോ...?
 ചിന്തനീയം...!
 തണലൊരു നിഴൽ
 ഉൾക്കാമ്പിനെയന്ധമാക്കി
 തൻ രൂപമജ്ഞമാക്കീടും
 നിഴൽ...!
 നമ്മെയന്വേഷിക്കാതെങ്ങനെ ജീവിക്കും
 അന്യത്വം പകർത്തിയെത്രനാൾ.....?
 സ്വത്വമറിയാത്ത നീയെങ്ങനെ
 അപരനെയറിയും വിധിക്കും...!
 എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്തതാം മണൽത്തരികൾ താങ്ങാണെന്നും
 തണൽ തേടിയാൽ
 നിൻ ജീവിതമോ ഇരുട്ടായിടും....
 ജീവിതവീഥികളിൽ...
 ദുർഗതനായിടും നീ....
 പൊള്ളും ചൂടിൽ ദിശയറിയാതുഴനുമ്പോളാവാം തണൽ,
 തേടാമതിനെച്ചേർത്തു വയ്ക്കാം
 ആവുന്നതു ചെയ്യാതാലസ്വനായ്
 ജീവതമരുതൻ തല്പമെത്തുവോളം
 തണൽ തേടിയലഞ്ഞാൽ
 ശൂന്യനായിടുമെന്നോർമ്മവേണം...!

Bismi Bobby
B.Sc Mathematics

Anakha Shaji
B. Sc Chemistry

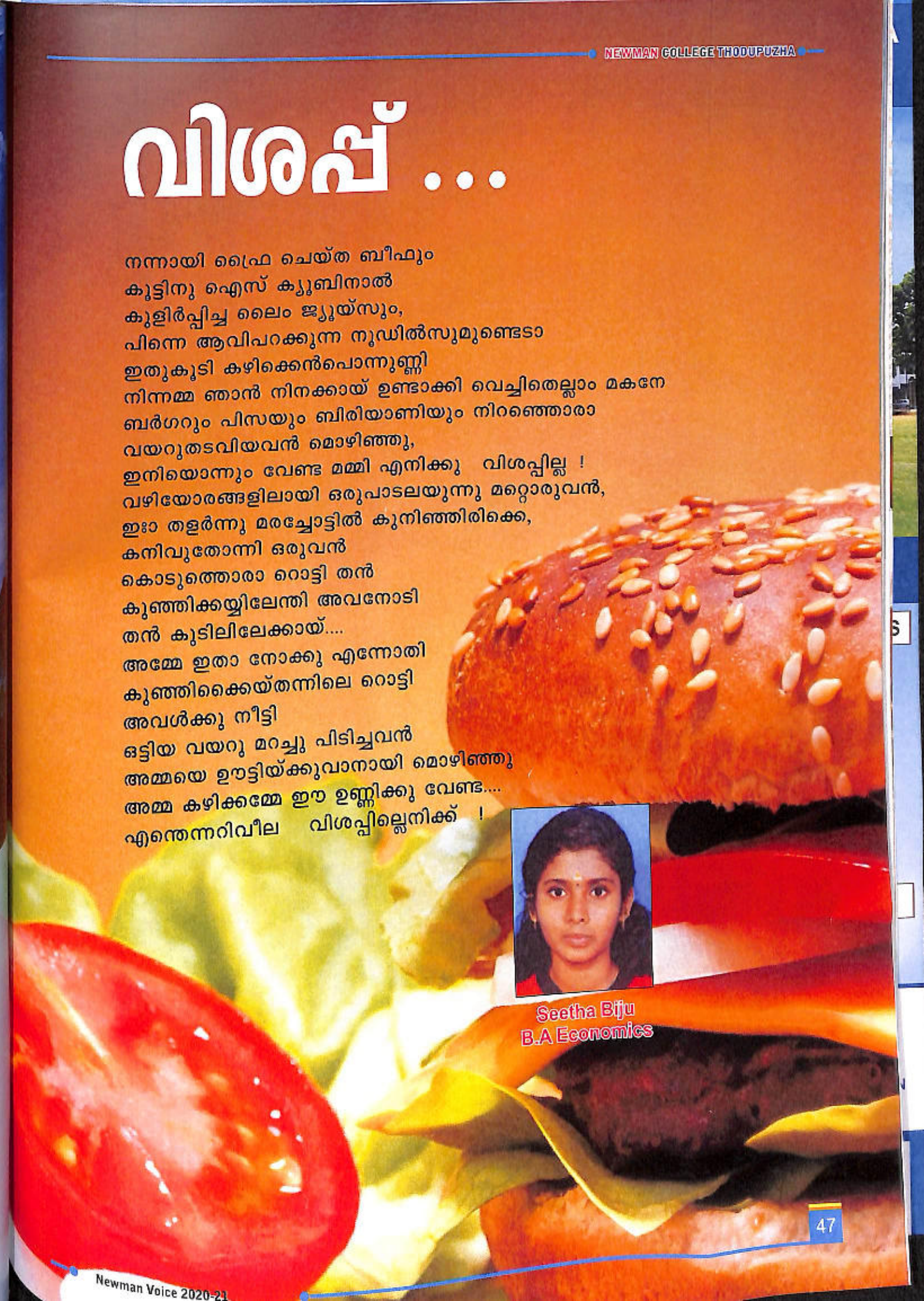
Vrindha S
B.A English

വിശപ്പ് ...

നന്നായി ഫ്രൈ ചെയ്ത ബീഫും
 കുട്ടിനു ഐസ് ക്രീമിനാൽ
 കുളിർപ്പിച്ച ലൈം ജ്യൂയ്സും,
 പിന്നെ ആവിപറക്കുന്ന നൂഡിൽസുമുണ്ടെടോ
 ഇതുകൂടി കഴിക്കേൻപൊന്നുണ്ണി
 നിന്നമ്മ ഞാൻ നിനക്കായ് ഉണ്ടാക്കി വെച്ചിതെല്ലാം മകനേ
 ബർഗറും പിസയും ബിരിയാണിയും നിറഞ്ഞൊരാ
 വയറുതടവിയവൻ മൊഴിഞ്ഞു,
 ഇനിയൊന്നും വേണ്ട മമ്മി എനിക്കു വിശപ്പില്ല !
 വഴിയോരങ്ങളിലായി ഒരുപാടലയുന്നു മറ്റൊരുവൻ,
 ഈ തളർന്നു മരച്ചോട്ടിൽ കുനിഞ്ഞിരിക്കെ,
 കനിവുതോന്നി ഒരുവൻ
 കൊടുത്തൊരാ റൊട്ടി തൻ
 കുഞ്ഞിക്കയ്യിലേന്തി അവനോടി
 തൻ കുടിലിലേക്കായ്....
 അമ്മേ ഇതാ നോക്കൂ എന്നോതി
 കുഞ്ഞിക്കൈയ്തന്നിലെ റൊട്ടി
 അവൾക്കു നീട്ടി
 ഒട്ടിയ വയറു മറച്ചു പിടിച്ചവൻ
 അമ്മയെ ഊട്ടിയ്ക്കുവാനായി മൊഴിഞ്ഞു
 അമ്മ കഴിക്കമ്മേ ഈ ഉണ്ണിക്കു വേണ്ട....
 എന്തെന്നറിവീല വിശപ്പില്ലെന്നിക്ക് !

Seetha Biju
B.A Economics

യാത്രാവിവരണം മൂന്നാർ യാത്രകൾ

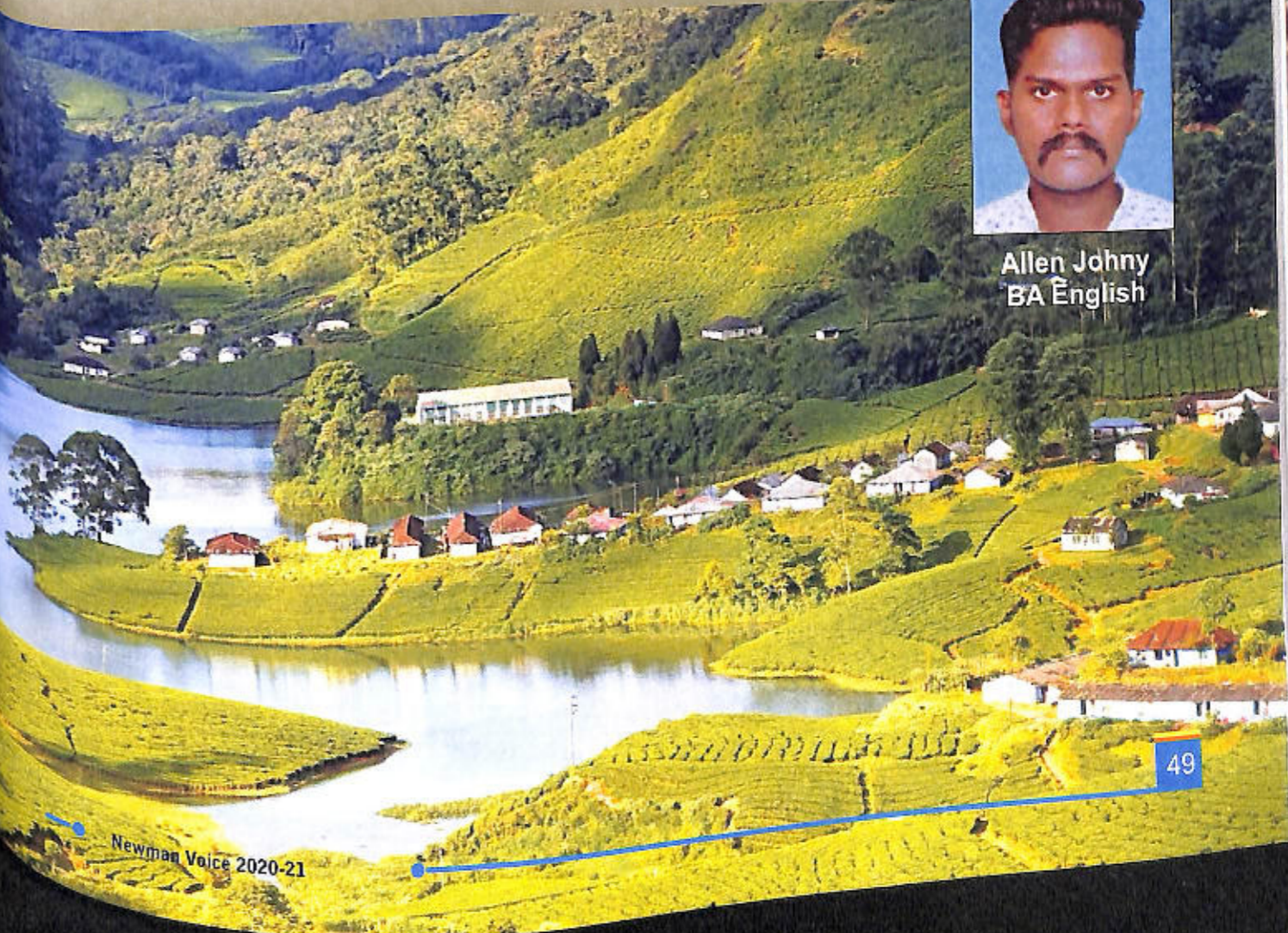
കേരളത്തിലെ ഇടുക്കി ജില്ലയുടെ ഭാഗമായ മൂന്നാർ കേരളത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ടൂറിസം കേന്ദ്രമാണ് തെയില എസ്റ്റേറ്റ് കൊണ്ട് നിറഞ്ഞ മലമ്പ്രദേശമാണ് മൂന്നാർ. മൂന്നാറിലെ കാലാവസ്ഥയാണ് ടൂറിസ്റ്റുകളെ ആകർഷിക്കുന്നത്. തണുത്ത കാറ്റും, ചെറിയ ചാറ്റൽ മഴയും, ആകാശത്തെ പഞ്ഞിക്കെട്ടു മേഘങ്ങൾ പോലെ തണുത്ത കാറ്റിൽ പാറി തഴുകി നടക്കുന്ന തണുത്ത മഞ്ഞ്. തെയില തോട്ടത്തിന്റെ ഇടയിലൂടെയുള്ള ആ ടാറിട്ട റോഡിലൂടെ മഞ്ഞിനെ വകഞ്ഞു മാറ്റി വെട്ടമിട്ടു വരുന്ന ചെറുതും വലുതുമായ വാഹനങ്ങൾ. അതിൽ ചെറിയ വാഹനമായ കാറിൽ ഞങ്ങളായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന വണ്ണപ്പുറം എന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നും 6.30 ന് ഞങ്ങളുടെ പോപ്പി എന്ന് ചെല്ലപ്പേരുള്ള സിഫ്റ്റ് കാറിൽ യാത്ര തുടങ്ങി. വളരെയേറെ സന്തോഷത്തോടെ ആടിപ്പാടി ആ ദിവസത്തെ യാത്ര ആരംഭിച്ചു. എന്റെ അതേ സ്വഭാവമുള്ള കസിൻസുള്ളതുകൊണ്ട് സമയം പോയതും അറിഞ്ഞില്ല. മൂന്നാർ പോകുന്ന വഴിയാണ് നേരുമംഗലം പാലം. ഒരു അത്ഭുതകരമായ പാലം തന്നെയായിരുന്നു അത്, പാലത്തിന്റെ അടിയിലൂടെ നീളമേറിയ പുഴ ഒഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇടുക്കിയുടെ

മുഖപ്പായ മാറ്റിയ പാലം. ഇടുക്കിയുടെ കവാടം എന്നൊക്കെ ഈ പാലത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കാം. ഇന്ത്യയിലെ ഏകദേശദേശം 85 വർഷത്തെ പഴക്കമുണ്ട് ഈ പാലത്തിന്. നേരുമംഗലം പാലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് നേരുമംഗലം ഫോറസ്റ്റ് ഏരിയ എത്തിയത്. വളരെ മനോഹരവുമായ, പ്രകൃതി രമണീയവുമായ ഒരു മേഖലയായിരുന്നു അത്. മൂന്നാർ എൻട്രിയിലേക്ക് കടക്കുമ്പോഴാണ് ഞങ്ങൾ ചിയപ്പാറ വെള്ളച്ചാട്ടം കണ്ടത്. വണ്ടി ഒരു സൈഡിൽ പാർക്ക് ചെയ്ത് വണ്ടിയിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ അഞ്ചു പേരും ഇറങ്ങി ഒരുപാട് ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു ചിയപ്പാറ വെള്ളച്ചാട്ടത്തെ ആസ്വദിക്കാൻ. ആ വെള്ളച്ചാട്ടത്തിന്റെ അടുത്തുപോയി ഞാനും നിന്നു. കുറുത്ത നിലത്തു തൊട്ടുതലോടി ഊർന്നിറങ്ങി ആർത്തിരമ്പി നിന്നപ്പോൾ പതിക്കുന്ന വെള്ളം. അതിന്റെ അടുത്ത് സ്വർഗ്ഗം തണുപ്പും, തണുത്ത കാറ്റും ദേഹത്തെ സ്വർഗ്ഗം മനോഹരമായ അനുഭൂതിയായിരുന്നു അത്. അതിന്റെ തൊട്ടടുത്തു തന്നെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മറ്റൊരു വെള്ളച്ചാട്ടമാണ് വാളറ വെള്ളച്ചാട്ടം. അതും ഞങ്ങൾക്ക് മനോഹരമായിത്തോന്നി. 10 മണിയോടെ മൂന്നാറിൽ എത്തി. നല്ല വിശപ്പുള്ള സമയം

വരെയും വരണ്ടു പോകുന്ന തണുത്ത കാറ്റ്. പോപ്പിയെ കരം ആയിരുന്നു അത് ഞങ്ങൾ ബേക്കറിയിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞ ഒരു സ്ഥലത്ത് പാർക്ക് ചെയ്തു തണുപ്പിനെ ഇറങ്ങി പോപ്പിയെ പാർക്ക് ചെയ്തതിടത്തേക്ക് പോയി ചെറുകൊമ്പുള്ള ജാക്കറ്റും, തൊപ്പിയും വച്ച് ഞാനും അവിടെ വീണ്ടും ഞങ്ങളുടെ യാത്ര ആരംഭിച്ചു. ആദ്യം കസിൻസും വണ്ടിയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി. കുറച്ച് നടന്ന് പോയത് ഇരവികുളം നാഷണൽ പാർക്കിലേക്കാണ് നീല ആ തണുപ്പത്ത് കാഴ്ചകൾ കണ്ടു. ചായകുടിക്കാൻ ഒരു ഗിരി വരയാടുകളാണ് ഈ സ്ഥലത്തെ പ്രധാനകാഴ്ച പോട്ടലിൽ കയറി. അവിടുത്തെ അടുക്കളയിൽ നിന്നും കുടാതെ മാൻ, മയിൽ എന്നിങ്ങനെ പല ജന്തുക്കളേയും അധിമനോരമായ, സ്വാദിഷ്ഠമായ ഭക്ഷണങ്ങളുടെ ഗന്ധം കാണാം. ഇരവികുളം നാഷണൽ പാർക്ക് സന്ദർശിക്കാ മൂക്കിനെ വേട്ടയാടി. കൂടവയറൻ പുരി അതിന്റെ കൂടെ നുള്ള എൻട്രി ഫീസ് 90 രൂപയായിരുന്നു. ടൂറിസ്റ്റുകളെ കറികൾ പലവിധം പുപോലെയുള്ളുള്ള ഇവലി പാർക്കിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ ഒരു വാൻ ഉണ്ട്. മല അതിന് ചടനി, സാമ്പാർ എന്നിങ്ങനെ കറികൾ. ഞാൻ യുടെ മുകളിലേക്ക് യാത്ര ഈ വാനിലാണ്. മുകളിൽ പുരിയും, വെജിറ്റബിൾ കറിയും ഒരു ഓംപ്ലേറ്റും കഴിച്ചു. എത്തിയാൽ ഇവിടുത്തെ കാഴ്ചയാണ് അതിമനോഹരം. സ്വാദിഷ്ഠമായ ഓംപ്ലേറ്റ്, പിന്നെ കടുപ്പം കുറച്ച് മധുരം മേഘങ്ങൾ കൈകൊണ്ടു തൊടാവുന്നത്രയും അടു കൂടി ഒരു ചായ, നല്ല തണുപ്പായതുകൊണ്ട് വളരെ ത്താണ്. അങ്ങനെ ഇരവികുളത്തോട് ഗൂഡ് ബൈ രസകരമായിരുന്ന ചുട്ട് ഭക്ഷണങ്ങൾ കഴിക്കാൻ. പറഞ്ഞു മൂന്നാറിൽ ബോട്ടാണിയ്ക്കൽ ഗാർഡൻസ്, അതിന്റെ കൂടെ റേഡിയോയിൽ നിന്ന് ഒരു തമിഴ് പാട്ടും. റോസ് ഗാർഡൻസ്, ഫ്ളവർഷോ എല്ലാം ഉണ്ട് പുക്കളുടെ ഐസ് ഇട്ടപോലുള്ള തണുത്തവെള്ളം, പിന്നീട് ഹോട്ട ഭംഗി ഞങ്ങൾ അസ്വദിച്ചു. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ പോയത് ലിന്റെ അടുത്ത് തന്നെയുള്ള ഒരു ബേക്കറിയിൽ കയറി കാർമൽഗിരി ബോട്ടാണിക്ക ഗാർഡനിലേക്കാണ്, ഇവിടെ ചില്ലുകൂട്ടിൽ ഇട്ടുവച്ചിരിക്കുന്ന പലതരം കളറുകളിൽ ഒരാൾക്ക് 40 രൂപയായിരുന്നു എൻട്രിഫീസ് അവിടെ കണ്ണുകൾക്ക് ഒരു കൗതുകമായി തോന്നി. ഞാൻ അതിൽ വ്യത്യസ്തമായ പുക്കളും ചെടികളും കൊണ്ട് നിറഞ്ഞതിൽ കണ്ണുകൾക്ക് ഒരു കൗതുകമായി തോന്നി. ഞാൻ അതിൽ കണ്ണുകൾക്ക് ഒരു കൗതുകമായി തോന്നി. ഞാൻ അതിൽ മധുരമുള്ള ഒരു വെള്ള കേക്ക് കഴിച്ചു. വളരെയേറെ രുചി

Allen Johny
BA English

ഇവിടെ. ചെറിയ ചെറിയ പഴങ്ങളുള്ള ബോൺസായി മരങ്ങളും ഉണ്ട്. ആശ്ചര്യമായിരുന്നു എനിക്ക് ആ കാഴ്ച. ഇതിന്റെ തൊട്ടടുത്തായിരുന്നു എലിഫന്റ് പാർക്ക്. ആനകളെ കാണാം അതിന്റെ പുറത്ത് കേറി സാവരി ചെയ്യാം. സവാരി ചെയ്യണമെങ്കിൽ അധികം കാശാകും. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ കയറിയില്ല. ആനകളെ അടുത്തു നിന്നു കണ്ടു 10 രൂപയായിരുന്നു ഫീസ് പിന്നീട് ഞങ്ങൾ യാത്രക്കിടെ ഗ്രീൻ ഫീൽഡ് സ്പൈസസ് ആന്റ് ഹെർബൽ ഗാർഡൻ കണ്ടു. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ പോയത് എക്കോ പോയിന്റിലേക്കായിരുന്നു. അവിടെ കുറെ കടകൾ ഉണ്ട്. ചോക്ലേറ്റ് ഡ്രൈഫ്രൂഡ്സ്, കൂട്ടികൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ, അലങ്കാര വസ്തുക്കൾ ഇങ്ങനെയുള്ള സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന കടകളായിരുന്നു. എക്കോ പോയിന്റിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞാൽ അതേപോലെ തിരിച്ച് കേൾക്കും അതായിരുന്നു അവിടെത്തെ പ്രത്യേകത. ഇവിടെ ബോട്ടിംഗിനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. അടുത്തതായി ഞങ്ങൾ പോയത് കൂണ്ടളയിലേക്കിലേക്കാണ് മലകൾക്ക് നടുവിലായുള്ള കൂണ്ടളയിലേക്കുള്ളയാത്ര അനന്യമായിരുന്നു ഇവിടെയും ബോട്ടിംഗ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ശിക്കാര വള്ളങ്ങളാണ് ഇവിടെ. ഉള്ളത് ഇവിടെ കൂതിര സവാരി ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്ന ബലൂൺ എന്നിവയെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു ലേക്കിനു ചുറ്റും ചുറ്റി പിണഞ്ഞു കിടക്കുന്ന തേയിലത്തോട്ടവും മനോഹരമായിരുന്നു. വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളുടെ ശബ്ദവും മഴയും മഞ്ഞുമൊക്കെ ചേർന്ന്

മൂന്നാർ ടൂറിസ്റ്റുകളെ വളരെയധികം സന്തോഷിപ്പിക്കും മൂന്നാറിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു ടിഫാക്ടറി പോകുന്ന വഴി. ഉതുമൽ പേട്ടയിലെ ഒരു മനോഹരമായ വെള്ളച്ചാട്ടമാണ് ലേക്കം അതുകൂടി കണ്ട് ഞങ്ങൾ മടങ്ങി. മടങ്ങി വരുമ്പോഴും മനോഹരമായ കാഴ്ചകൾ വെറെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. വഴിയരികിൽ ഇരിക്കുന്ന കുരങ്ങുകൾ അവയ്ക്ക് ചെറിയ രീതിയിൽ ആഹാര സാധനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന ആളുകൾ. ചേട്ടന്മാർ ജോലി കിട്ടിയതിനുശേഷം ഞങ്ങൾ കമ്പിൻസർ എല്ലാവും കൂടി ആദ്യമായി പോയ ഒരു ലോങ്ങ് ട്രിപ്പായിരുന്നു ഈ യാത്ര. അതുകൊണ്ടാണ് 'മൂന്നാർ യാത്രകൻ' എന്ന തലക്കെട്ടു നൽകിയിരിക്കുന്നത് വളരെ മനോഹരമായ യാത്ര കഴിഞ്ഞ് 7.30 രാത്രിയോടെ ഞങ്ങൾ വീട്ടിലെത്തി.

ആരോഗ്യം: വേറിട്ട ഒരു ചിന്ത...

ആരോഗ്യരംഗത്ത് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നുവെന്നവകാശപ്പെടുന്ന നമ്മൾ രോഗങ്ങളെ പേടിച്ച് ചോടി കൈമാറ്റം ചെയ്യരുത്. ഇക്കാലത്ത്, ഒരു പനി, ചുമ, ജലദോഷം, തുമ്മൽ ഇവയെല്ലാം ഭീതിയോടെയാണ് ജനങ്ങൾ വീക്ഷിക്കുന്നത്. ഏതു രോഗത്തെയും കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ള പഞ്ചഭൂതനിർമ്മിതമായ ശരീരത്തിന്റെ കഴിവുകളെ നാം വിസ്മരിക്കുന്നു. ഒരൊറ്റ ജീവകോശത്തിൽ നിന്ന് എല്ലാം മജ്ജയും മാനസവും തൃക്കും തലമുടിയും അടങ്ങുന്ന, എല്ലാവുഹങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സജ്ജമായുള്ള പൂർണ്ണശരീരമാക്കാൻ കഴിവുള്ള നമ്മുടെ ജീവൻ ഈ ശരീരത്തിലുള്ള എന്ത് ക്രമരഹിതതയെയും ശരിപ്പെടുത്താൻ കഴിയും എന്ന് നമ്മൾ ഓർക്കണം. ഈ ശരിപ്പെടുത്തലിന്റെ ഭാഗമായുള്ള ഓരോ അവസ്ഥകളാണ്. നമ്മൾ സാധാരണയായി രോഗങ്ങളെന്ന് വിളിക്കുന്ന പനി, ചുമ, ജലദോഷം, തുമ്മൽ, വയറിളക്കം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം.

'എനിക്ക് പനി തരൂ, ഞാൻ എല്ലാ രോഗവും മാറ്റിത്തരാം.' ആധുനിക വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിതാവായ ഹിപ്പോക്രേറ്റസിന്റെ വാക്കുകളാണിവ. ഇക്കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രബല ചികിത്സാരീതിയുടെ ഉപജ്ഞാതാവിന്റെ വാക്കുകൾ ഇങ്ങനെയൊന്നുമല്ല എങ്ങനെയെന്ന് പനിമൂലം ജീവഹാനി ഉണ്ടാവുന്നത്? വീണ്ടും ചിന്തകൾ ആഴത്തിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കുമ്പോൾ എന്താണ് പനി? അതിന്റെ സാമാന്യലക്ഷണങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്? എന്നെല്ലാം നമുക്ക് നിരീക്ഷിക്കേണ്ടിവരും.

ശരീരത്തിന്റെ ഒരു സ്വാഭാവിക പ്രതിരോധപ്രവർത്തനമാണ് പനി എന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കിയാൽ പനിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം മനസ്സിൽ നിന്നു മാറും. രോഗാണുക്കൾ, അത് എന്ത് രോഗത്തിന്റേതായിരിക്കാമെന്നും, ശരീരത്തിന്റെ രക്തചംക്രമണവ്യൂഹത്തിൽ കലരുമ്പോൾ അവയെ തിരിച്ചിച്ച് പിരിച്ച് മാറ്റുകയാണ് പനിമൂലം ശരീരം ചെയ്യുന്നത്. അപ്പോൾ ശരീരത്തിന് പൊള്ളുന്ന ചൂട് ഉണ്ടാവും. വിശേഷം ദാഹവും ഉണ്ടാകില്ല എന്നാൽ ക്ഷീണവുമുണ്ടാകും.

പനിമൂലമുള്ള ഊഷ്മാവ് പ്രതിരോധപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമായി ശരീരം ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുമ്പോൾ അതു കുറയ്ക്കാൻ മരുന്നുകൾ കഴിച്ച് ആ പ്രവർത്തനം തടയുന്നത് ശരിയാണോ എന്ന ചോദ്യം നമ്മളിലുണ്ടാകും. പനി ഒരു രോഗമല്ല എന്ന ചോദ്യവും ഉണ്ടാവുന്നത് സ്വാഭാവികം.

ഒരുദാഹരണം ശ്രദ്ധിക്കുക. ഒരു രാജ്യത്തെ ശത്രുരാജ്യം ആക്രമിക്കുകയാണെന്നിരിക്കട്ടെ. ആ സന്ദർഭത്തിൽ മറ്റു വികസനപ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം നിറുത്തിവെച്ച് അത്യാവശ്യ ചെലവുകൾ മാത്രം ചെയ്ത്, ദുരിഭാഗം സാമ്പത്തികവും മാനുഷികവുമായ വിഭവങ്ങളെല്ലാം യുദ്ധരംഗത്തേക്ക് കേന്ദ്രീകരിക്കും. ശത്രുവിനെ തുരത്തിയതിനുശേഷം മാത്രമാകും ബാക്കിയുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം ശ്രദ്ധിക്കുക. നമ്മുടെ ശരീരമാകുന്ന രാജ്യവും ഇങ്ങനെ തന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പനി അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ വിശേഷം ദാഹവും

ശ്രീലക്ഷ്മി. എസ്
B.A English

ഉണ്ടാകില്ല എന്ന് മുൻപ് പറഞ്ഞല്ലോ. അതായത്, കൊടുക്കുന്ന ഭക്ഷണവും വെള്ളവും ദഹിപ്പിക്കാൻ പോലുമുള്ള ഊർജ്ജം ശരീരത്തിലുണ്ടാകില്ല. കൈകാലുകൾ ചലിപ്പിക്കാനുള്ള ഊർജ്ജവും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് അപാരക്ഷീണം തോന്നുന്നത്. ഇതിന് ശരീരത്തെ അനുവദിക്കാതെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചാൽ ഛർദ്ദിയോ വയറിളക്കമോ ഉണ്ടാകും. ശരീരത്തിന്റെ 'പനി' എന്ന പ്രതിരോധപ്രവർത്തനം പൂർത്തിയാകുന്ന മുറയ്ക്ക് ദാഹം, വിശപ്പ്, ഉന്മേഷം എന്നിവ ക്രമമായി ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും.

ഇതേപോലെതന്നെ, പുറമേ നിന്നുള്ള പൊടി മൂക്കിനുള്ളിൽ പോയാൽ തുമ്മലിലൂടെ ശരീരത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കും. മുള്ള് ശരീരത്തിനകത്ത് പെട്ടുപോയാൽ അതിനെ പഴുപ്പിച്ച് പുറത്തുകളയും. ശരീരത്തിനു പിടിക്കാത്ത ഭക്ഷണപദാർഥങ്ങൾ ഛർദ്ദിയിലൂടെ പുറത്ത് കളയും. ദഹിപ്പിക്കാൻ ശേഷിയില്ലെങ്കിലും ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാം. വേണ്ടാത്തവ ദഹിച്ച് വിഷമയമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയെ വയറിളത്തിലൂടെ പുറത്തുകളയും. ഇവയെല്ലാം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ശരീരത്തിന് വേണ്ടവയെ നിലനിർത്തി വേണ്ടാത്തവയെ പുറത്തുകളയാൻ ശരീരം എപ്പോഴും ശ്രമിക്കുമെന്നാണ്. ഇനി ഇവയെ രോഗമെന്നു കരുതി മരുന്നുകൾ (മറു ഉത്തുകൾ) ഉപയോഗിച്ച് അടിച്ചമർത്താൻ ശ്രമിച്ചാൽ അതു കഠിനമായ രോഗാവസ്ഥകളിലേക്ക് മാറുന്നത് കാണാം. ആധുനിക വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിലെ രാസചേരുവകളടങ്ങിയ മരുന്നും ആദ്യം, ശരീരവ്യൂഹങ്ങളിലേക്ക്

എത്തുന്നതിന് മുൻപ്, കരളിലേയ്ക്കും വൃക്കകളിലേയ്ക്കും എത്തുമെന്ന് ഔഷധ നിർമ്മാതാക്കൾ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു. കരളിന്റെ സ്വാഭാവിക ധർമ്മം ശരീരത്തിലെ വിഷവസ്തുക്കളെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുക എന്നതാവുമ്പോൾ കഴിക്കപ്പെടുന്ന രാസമരുന്നുകൾ വിഷങ്ങൾ തന്നെയല്ലേ? പനിയുടെ ചർദ്ദുറയ്ക്കാൻ കൊടുക്കുന്ന മരുന്നുകൾ ഇതുപോലെ കരളിനേയും വൃക്കകളേയും അപായപ്പെടുത്തിയല്ലേ മരണം സംഭവിക്കുന്നത്? ഇത്തരം സംശയങ്ങൾ നമ്മിലുണ്ടാവുന്നത് സ്വാഭാവികമാത്രം. നമ്മുടെ ശരീരത്തിലും മനസ്സിലും മാലിന്യങ്ങളെ ഒഴിവാക്കാൻ രോഗാണുക്കൾ താമസിച്ച് പെരുകാനുള്ള അവസരം ഇല്ലാതാക്കിയാൽ പിന്നെയെങ്ങനെ രോഗം വരും? അതിനു ചെമ്പേണ്ടത് ഇത്രമാത്രം

- < വിശക്കുമ്പോൾ മാത്രം, വിശപ്പിനനുസരിച്ച്, മനസ്സിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്, അളവോടെ, രുചിയറിഞ്ഞ് കഴിക്കുക.
- < പച്ചവെള്ളം ദാഹമുള്ളപ്പോൾ മാത്രം, ദാഹമനുസരിച്ച്, കുറേയും ഉദിനീരോട് ചേർത്ത് കുടിക്കുക.
- < രാത്രിയിൽ അധികം വൈകാതെ ഭക്ഷണം മിതമായി കഴിയ്ക്കുക, അതും വിശപ്പുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം.
- < രാത്രി, നേരത്തേ ഉറങ്ങുക. ഒൻപത് മണിയോടുകൂടിയാൽ അത്രയും നന്ന്.

ഇങ്ങനെ, ശരീരത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക പ്രവർത്തനങ്ങളെ തടസ്സപ്പെടുത്താതെ അത് തരുന്ന മുന്നറിയിപ്പുകൾ അനുസരിച്ച് ജീവിച്ചാൽ മാത്രമേ ശരിയായ ആരോഗ്യം വിണ്ടെടുക്കാൻ സാധിക്കൂ.

അപരിചിതർ...

ചിതലുപോലെ ചിറകു പുലരാൻ തപസ്സിരുന്നതാണ്. പറന്നുവെന്നുറപ്പിക്കും മുന്നേ ചിറകു വീണ, സ്വപ്നങ്ങളാകെ ചിതകൂട്ടി തീ-കായുന്നിവിടങ്ങളിൽ ഞാനെത്ര നിസ്സഹായയാണ്... നിങ്ങളവരി പാതയിലെ നിളൻ പൂല്ലു വകഞ്ഞുചായ്ക്കുന്ന കാറ്റുപോലെ, എത്ര അലസമായാണ് എത്രയും നിങ്ങളെയും രണ്ടായി പകുത്തത്. കടല് വറ്റി, തിര ചത്തു ചലർക്കുന്ന മണൽ പരപ്പിനപ്പുറം പണ്ടെയഴുതിക്കുറിച്ചതിൽ രണ്ടുനിഴല് മാത്രം ബാക്കിയാവുന്നു... രണ്ടായി പിരിഞ്ഞ നിഴല് മാത്രം ബാക്കിയാവുന്നു.... ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ഗസലിനൊടുവി- ലത്തെ വരി നിന്നെയുമെന്നെയുമെന്നോർത്ത നിമിഷങ്ങളെത്ര വിചിത്രമായി തോന്നുന്നു. നമ്മളെത്ര അന്യരായി തോന്നുന്നു.....

Amitha Fathima Khan
B. Sc Psychology

THE GIRL WHO CHANGED HER FATE

*She awoke from her broken sleep,
 With 'Tears', Yes she saw the same dream,
 Which always hassled her;
 Still they were fighting in the other room,
 shattering her soul as usual.
 She was lost somewhere, neither had
 expectations,
 Could only see the pieces of her soul.
 She tired and tries to match them all into one,
 Finally she prospered, when fate failed,
 She grew stronger and stronger Everyday.*

Annapoorna Harikumar
B.A English

You scorn at drunkards,
 the addicts;
 the tramps and bums
 without names.
 You take pride in thriving on hope.
 But don't you realise?
 It's the most dangerous if all drugs.
 Addictive.
 Permanent damage.
 Dwelling in it
 to escape reality.
 Unaware of it
 consuming your present.
 Ask yourself;
 Who needs rehab now?.

I'm ill.
 They said to run tests
 on my body and blood.
 Everything seems to
 be working fine.
 Then why are you ill?
 Is there a place where
 I can go to;
 and run a few tests
 on my tears?
 Maybe you'll find out why.
 But I'm afraid it'll all be
 a bit too late..

Krishnanunni B
M.A English

How long does it take
 for the Fallen Angels
 to reach the bottom
 of the bottomless pit?
 To be consumed,
 by the unfathomable abyss,
 for eternity to come;
 till the end of time
 Is that the measure to use;
 when you
 know you're lifelessly floating,
 but feel like you're endlessly falling?
 The Fallen Angel's yardstick?

The leaders will advocate
 "Peace at all costs!"
 At all costs!
 Easily said;
 For they're not the ones
 paying the price.
 The price for peace!

ആദ്യം കല്ലിലും കുരിശിലും
 തളച്ചിട്ടു!
 പിന്നെ പൊന്നിൽ പൊതിഞ്ഞതും
 പു കൊണ്ട് മുടിയും
 ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു!
 പല പേരുകളിൽ ചുറ്റും
 വലിയ കെട്ടിടങ്ങൾ
 പണിത് പൂട്ടിയിട്ടു!
 ബന്ധുരക്ഷാഞ്ചനക്കുട്ടിലാണെങ്കിലും
 ബന്ധനം ബന്ധനം തന്നെ പാരിൽ
 പാടിയതൊരു പക്ഷിയെ (മനുഷ്യനെ)
 പറ്റിയാണെന്ന് കരുതിയിരുന്നവയെനിക്ക് തെറ്റി
 ദൈവമേ!
 നിന്നെയൊന്നു തുറന്നുവിടാൻ
 ഞാനാരോട് പ്രാർത്ഥിക്കും?

REGRET

Hereupon I regret, my forever thought That I
will remain a youthful flower
Little did I Know, that all of our lives, are silent
Killers, blaming destiny.
Hereupon I regret, my forever thought That I
am rightly in love, deep and sure.
And did wrath fall upon, before I Knew, That
marriage, was gasping for identity
Hereupon I regret my forever thought That
my Child will cry for me, once. Not in my
wildest dreams, could I see, my toddler's
face, white, cold and lifeless. Hereupon I
regret, my forever thought That time heals
everything, and god, here I am, depressed.
lonely and childless Soothing my wrinkles

Safana G.A
B.A English

Your world is quiet
Except for the ripples
Of these ancient rivers,
The sound of waves that
Crash against this ruined wall
The music of branches
As the wind dances on them.
Mine is different
I wake up not to the coo coo
Of cuckoo; but to the resentments
Brewing inside the homes
Of those "Happy couple",
To the endless chatter
Of minds that talk no good.
To shouts, to fights, to screams,
To lust, to rapes, to blood, to deaths...
I could go on, reciting this endless song
But this shudder of yours
This shudder I see in my mind's eye
Turns my lips marble, in whom hides
The tongue that sings a dirge.
I wish I could come
To your world, to your dreamy voice
But I have not the heart
To leave as a guilty escapee;
These insanities I was born into
So I stay; to fight until
My bloody hands turn white.

Gayathri A.S
B.A English

SHINRIN YOKU

Lets go for a walk, through the wild lush green floor, no soudals, no heavy luggage and no electronic devices. Its the time between you and nature. In the present situation, every human being is under stress, pressure from surrounding that is nothing but worries swirling around.

Here comes the importance of Ecotherapy (Shinrin -Yoku) our body has red blood, imagine our earth has green blood. Land area is usually seen beautiful when covered with green plants. Even if the grandeur of constructions attract us, a green spot in them can nourish you more.

Mental health is equally important as physical health. If you have the ability to control yourse if and concentrate on what your mind wishes to do, you are healthy enough and strong. Moving deep into the green sea, shows varieties of life and natures bonquet. There is nothing to be disgusted in our nature, only the pollution created by human activities disgust our nature; thus nature back fires

Theodore Roszak developed the idea of ecotherapy which is also know as nature therapy or green therapy. It is

scientifically the applied practice of the emergent field of ecopsychology. Fostering ecological thinking and contact with nature help in healing and growth. It is helpful for those with attention deficit disorder. All of us might have experienced the stress relief at least once when we are one with nature. During this pandemic, it is a better option to choose nature rather than crowds. Once you are in love with nature we enter into its protection because none of the good hearted ones try to hurt their love. A green grass or a garden can surely sooth your mind and tickle your feet. Travelling, trucking and camping in the green zone which are my favourite can give you a different experience along with proper safety measures. Why can't we transform to the green garden style? Putting green spaces in cities will make a happier environment for humans, animals and birds as well. In a rush of searching for stress relievers and social media addition, let's switch into ecotherapy; Happy Shinrin - Yoku!

Jeril G Edamana
B. Sc Physics

Mariatee Mathew
BA English

PEN

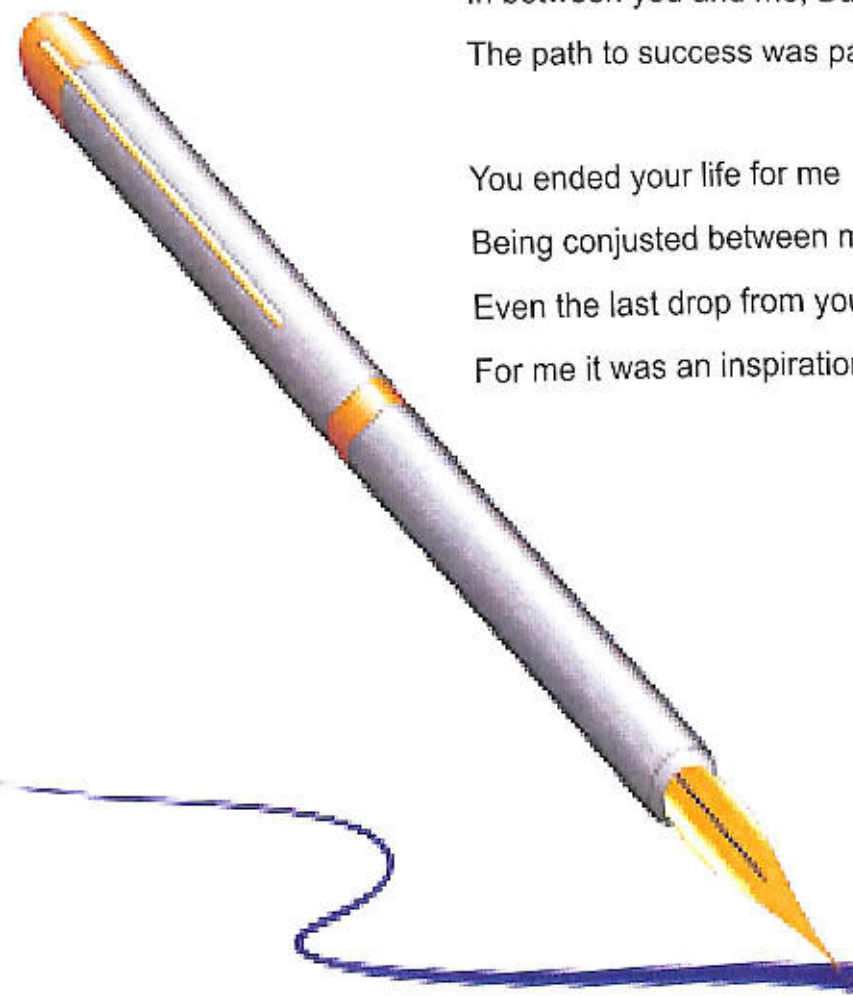
Been provided by my loved ones,
It entered my world as a slave,
Which narrated, stories of mine

Perfectly scribbled those wonders
That were my mere thoughts
Later, I realised them as my own.

As time passes, it became my companion
Who knows, every thing habits of mine
But all those were related to you only

Mistakes came as daily visitors
In between you and me, But
The path to success was paved by them

You ended your life for me
Being conjusted between my fingers
Even the last drop from you seemed great
For me it was an inspiration, rather than an ink

ETERNAL QUOTES FROM THE BARD OF AVON

Although they were written more than 400 years ago, the words of William Shakespeare remain timeless, there still a lot we can learn from them. Here are some of the eternal dialogues from his famous plays.

Sreelakshmi S
BA English

"To be, or not to be: that is the question:
Whether 'tis nobler in the mind to suffer
The slings and arrows of outrageous fortune,
Or to take arms against a sea of troubles,
And by opening end them. To die: to sleep..."

- Hamlet, Act III, Scene I

"What's in a name? That which we call a rose
By any other word would smell as sweet..."

- Romeo & Juliet, Act II, Scene II

"All the world's a stage,
And all the men and women merely playees:
They have their exits and their entrances:
And one man in his time plays many parts."

- As you Like it, Act II, Scene VII

"Here is nothing either good or bad,
But thinking makes it so."

- Hamlet, Act II, Scene II

"All that glitters is not gold."

- The Merchant of Venice, Act II, Scene II

"Brevity is the soul of wit."

- Hamlet, Act II, Scene II

"The robbed that smiles, steals something from the thief."

- Othello, Act I, Scene III

"The course of true love never did run smooth."

- A Midsummer Night's Dream, Act I, Scene I

"Cowards die many times before their deaths;
The valiant never taste of death but once."

"Nothing will come of nothing."

- Julius Caesar, Act II, Scene II

"Love looks not with the eyes, but with the mind;
and therefore is winged cupid painted blind"

- King Lear, Act I, Scene I

"The fool both think he is wise, but the wise man
knows himself to be a fool."

- A Midsummer Night's, Act I, Scene I

"Who ever loved that loved not at first sight?"

- As you like it, Act V, Scene I

"If you prick us, do we not bleed?
If you tickle us, do we not laugh?
If you poison us, do we not die?
And if you wrong us, shall we not revenge?"

- As you Like it, Act III, Scene V

"Flow sharper than a serpent's tooth it is to have a thankless child!"

- The Merchant of Venice, Act III, Scene I

"Be not afraid of greatness:
Some are born great, some
achieve greatness and some have
greatness thrust upon them."

- King Lear, Act I, Scene IV

"Good night, good night! parting is such sweet sorrow, that I shall say good night till
it be morrow."

- Twelfth Night, Act II, Scene V

"What's mine is yours and what is yours is mine."

- Romeo & Juliet, Act II, Scene II

"We are such stuff as dreams are made on, and our little life is rounded with a sleep."

- Measure for Measure, Act V, Scene I

"We know what we are, but know not what we may be."

- The Tempest, Act VI, Scene I

- Hamlet, Act IV, Scene V

Should Indians learn English?

Free India wants to grow into a powerful nation in all the fields like science and technology, art and literature and so on. As a developing country like India, prosperity, economic growth and scientific advancement are pivotal factors and she has to be aware of what is happening in the outside world. For this purpose, the people should know the language, English.

The roots of English has gone every deep into the Indian soil. The British during their colonial days,

might have plundered India but had left behind a beautiful language with only 26 letters, yet could produce an ocean of words.

English is the window for western knowledge to India. Most of the research work in science and technology in the world is being done through the medium of English. All these works are not easy to translate into the national or regional language. Some of the English terms donot have proper Malayalam words. So to get the latest knowledge of science and technology, the study of English is of great

Malavika Nair
B.A English

importance. Now lots of wonderful and inspiring literature of other countries and our own different languages can be easily obtained in English. The translations from English have enriched our language. The literary works of Wordsworth, Keats and William Shakespeare are immortal and they

influenced many of our writers. Our great leader like Mahatma Gandhi, Jawaharlal Nehru were greatly influenced by English philosophers, thinkers and poets.

English is a language which is read and spoken by about one third of the inhabitants of the world. It is an important language. A person with English is able to go and live anywhere in the world. Nowadays Indians are compelled to go outside the country in search of jobs or for higher studies. Therefore it would be

better if we learn such a language.

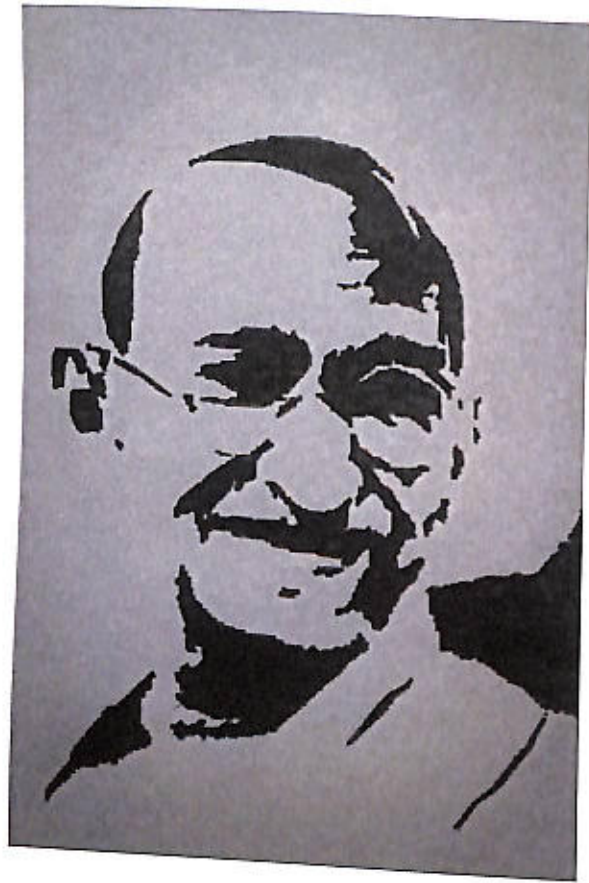
Since the government has adopted various measures to increase our national wealth, primary importance is in developing tourism. Many foreigners are attracted by the Indian culture and come to India to learn many of our traditional arts. To converse with these foreigners, English is essential. Now India is taking active participation in various international organizations. It is possible that India could be a permanent member of U.N.O.

Though India is a country with numerous languages. Indians should know the world wide language to maintain intellectual, cultural, social, economic and political relation with the other countries of the world.

Therefore maximum efforts should be made to improve the standard of the English Language at the grassroots level, so that children shall not lag behind their counterparts. So let us welcome English and consider it as one of our own language.

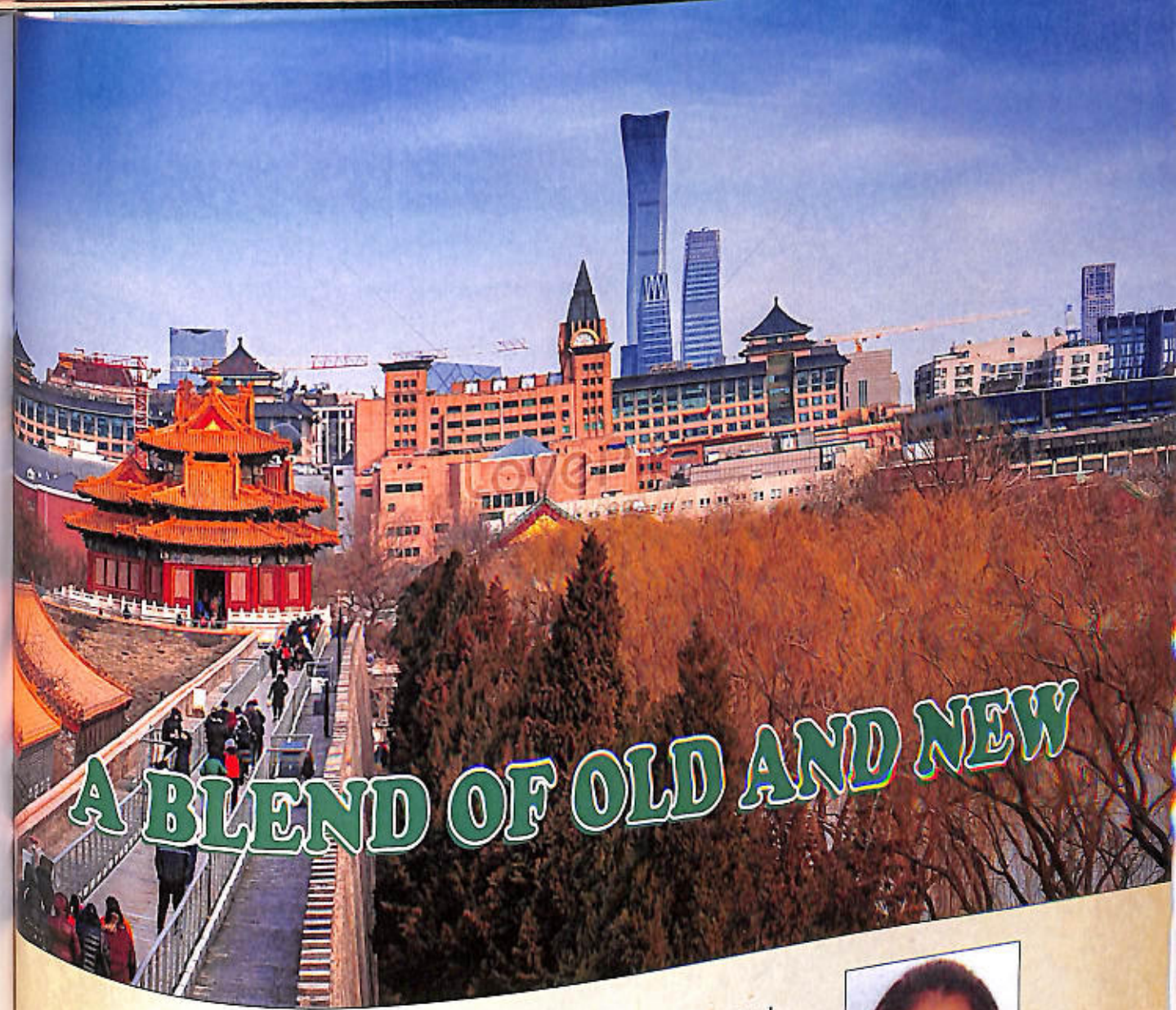
ZHA
f
MMES
DUKKI
S
DEES IN
IE
QR

Thansi Kassim
B.Sc Psychology

Isha Elizabeth Sunil
B. Com

A BLEND OF OLD AND NEW

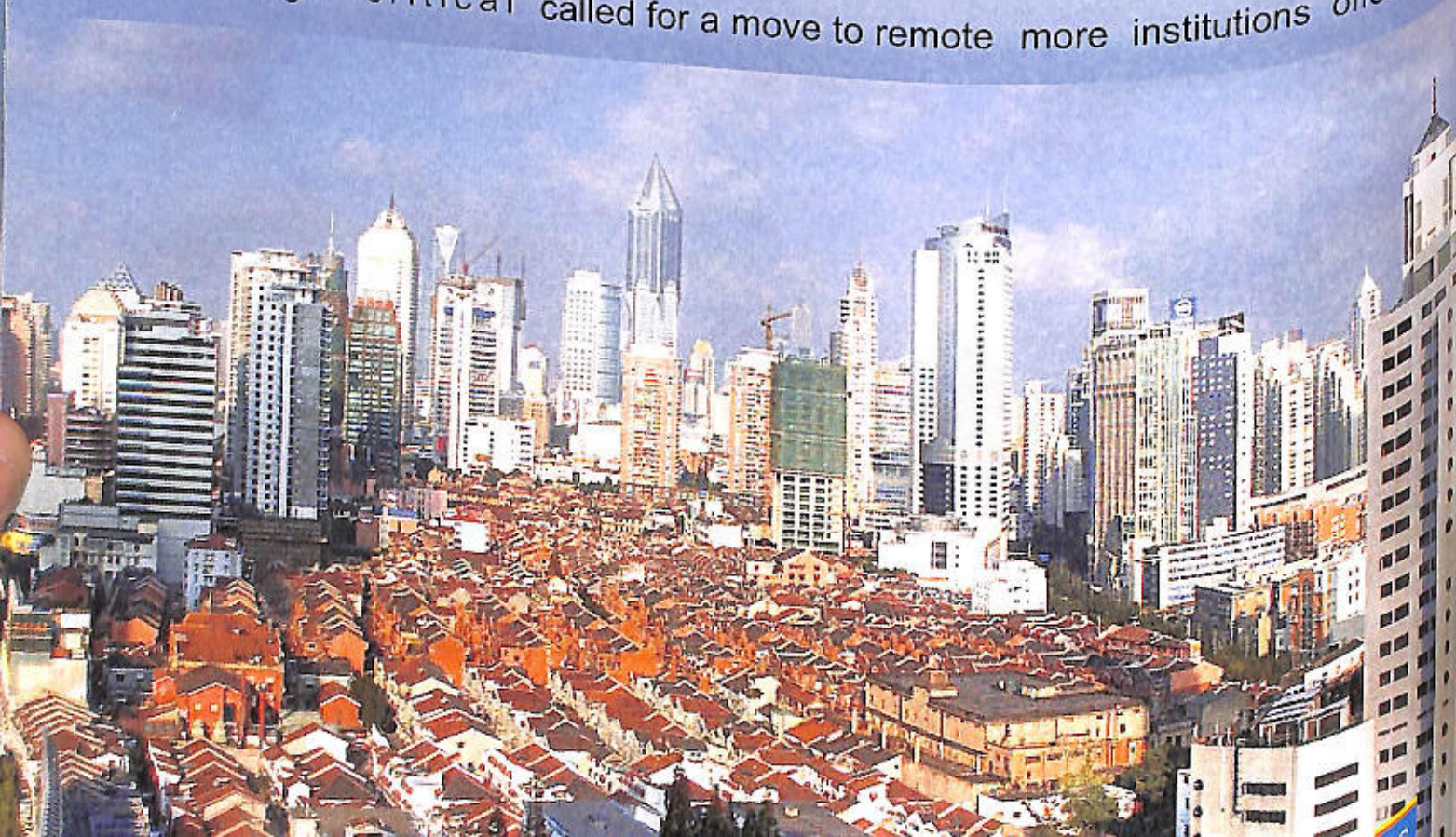

Vrindha S
BA English

The classroom is not about the room itself. The classroom is good coach, like Rahul Dravid, for example, says Rabindranath Tagore, who founded Santiniketan, held classes in the open space under the trees. So, when we say conventional classroom, we must tear our thoughts away from four walls and focus on the face to face interaction between the educator and student. A great teacher is like a good coach, like Rahul Dravid, for example, says professor Sanjay Sarma, who leads open learning at the Massachusetts Institute of Technology, and is the co-author of the book, *Grasp: The Science that is Transforming*. The best teachers fire the curiosity of the students and help them contextualise their learnings. And this is still best done face to face. A primitive, yet prevalent, notion of teaching is that the teacher conveys information to the students who receive and memorise. We have all attended many such classes. A large part of

teaching today continues in this format. But this concept is out dated. Today, great content, in the form of lectures from the best faculty, is available on demand on the internet for free. So delivering content for memorising cannot be the best use of a teacher's time. On the other hand, a truly great teacher will help a student digest the information, engage in discussion and debate, encourage critical thinking, connect the dots to show how different elements fit together and make the class room lively.

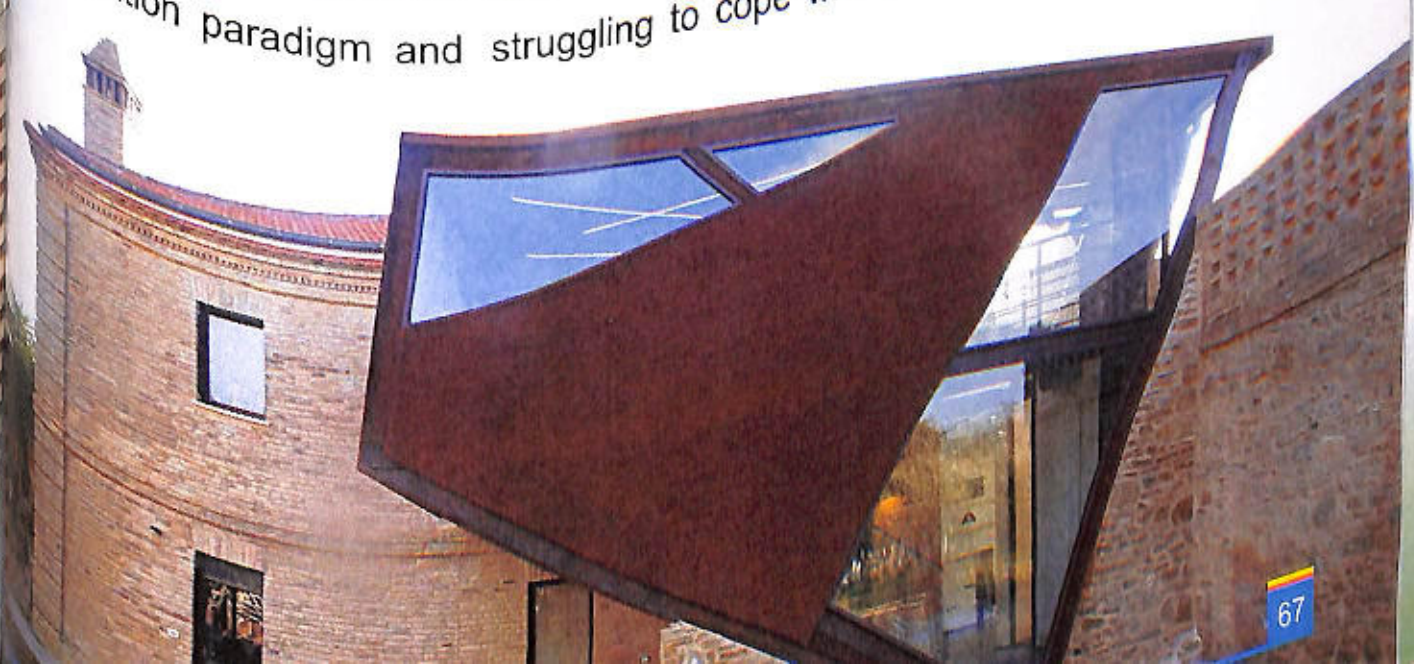
Education has been one of the biggest casualties of the ongoing covid-19 pandemic. The UNICEF-ITU report signals that this was the largest mass disruption in education modern history and has affected 1.6 billion children Globally around the world policy makers have called for a move to remote learning to combat the crisis. However, this has led to an imbalance of internet access for many. India has always had problems with education delivery due to issues of lack of access. This has been exacerbated by the lack of connectivity. Despite internet penetration being close to 50%, students in the 5 to 25 age group get only around 15% access with more institutions offering

online courses, and a multitude of emerging resources to improve the online model and make it a viable substitute for a traditional classroom, there is potential for change. Access to technology and internet is an urgent requirement and no longer be a luxury.

Not everyone believes online education is an equal substitute for traditional learning, but a hybrid model may gain traction in the future. The blended learning format redefines the traditional education paradigm and

positively impact four basic varied challenges thrown up as a result of the pandemic. Anxiety, stress and depression have been cited as some of the problems. When it comes to education, interrupted study programmes has been the main issue, despite the adoption of online learning methods. With online learning being the mode since march 2020, both teachers and students have been experiencing difficulties due to connectivity issues. For economically challenged students, the lack of access to devices is

teaching today continues in this format. But this concept is out dated. Today, great content, in the form of lectures from the best faculty, is available on demand on the internet for free. So delivering content for memorising cannot be the best use of a teacher's time. On the other hand, a truly great teacher will help a student digest the information, engage in discussion and debate, encourage critical thinking, connect the dots to show how different elements fit together and make the class room lively.

Education has been one of the biggest casualties of the ongoing covid-19 pandemic. The UNICEF-ITU report signals that this was the largest mass disruption in education modern history and has affected 1.6 billion children Globally around the world policy makers have called for a move to remote learning to combat the crisis. However, this has led to an imbalance of internet access for many. India has always had problems with education delivery due to issues of lack of access. This has been exacerbated by the lack of connectivity. Despite internet penetration being close to 50%, students in the 5 to 25 age group get only around 15% access with more institutions offering

online courses, and a multitude of emerging resources to improve the online model and make it a viable substitute for a traditional classroom, there is potential for change. Access to technology and internet is an urgent requirement and no longer be a luxury.

Not everyone believes online education is an equal substitute for traditional learning, but a hybrid model may gain traction in the future. The blended learning format redefines the traditional education paradigm and positively impact four basic equations in the process of teacher-student, student-student, parent-student, and parent-teacher challenges are emerging, as we navigate the post covid-19 scene. The transition period will have to be managed through a combination of digital and physical approaches to teaching and learning this blended pedagogy mechanism, called the phygital, is going to be the way of the future.

Global studies have shown that youngsters are struggling to cope with the varied challenges thrown up as a result of the pandemic. Anxiety, stress and depression have been cited as some of the problems. When it comes to education, interrupted study programmes has been the main issue, despite the adoption of online learning methods. With online learning being the mode since march 2020, both teachers and students have been experiencing difficulties due to connectivity issues. For economically challenged students, the lack of access to devices is

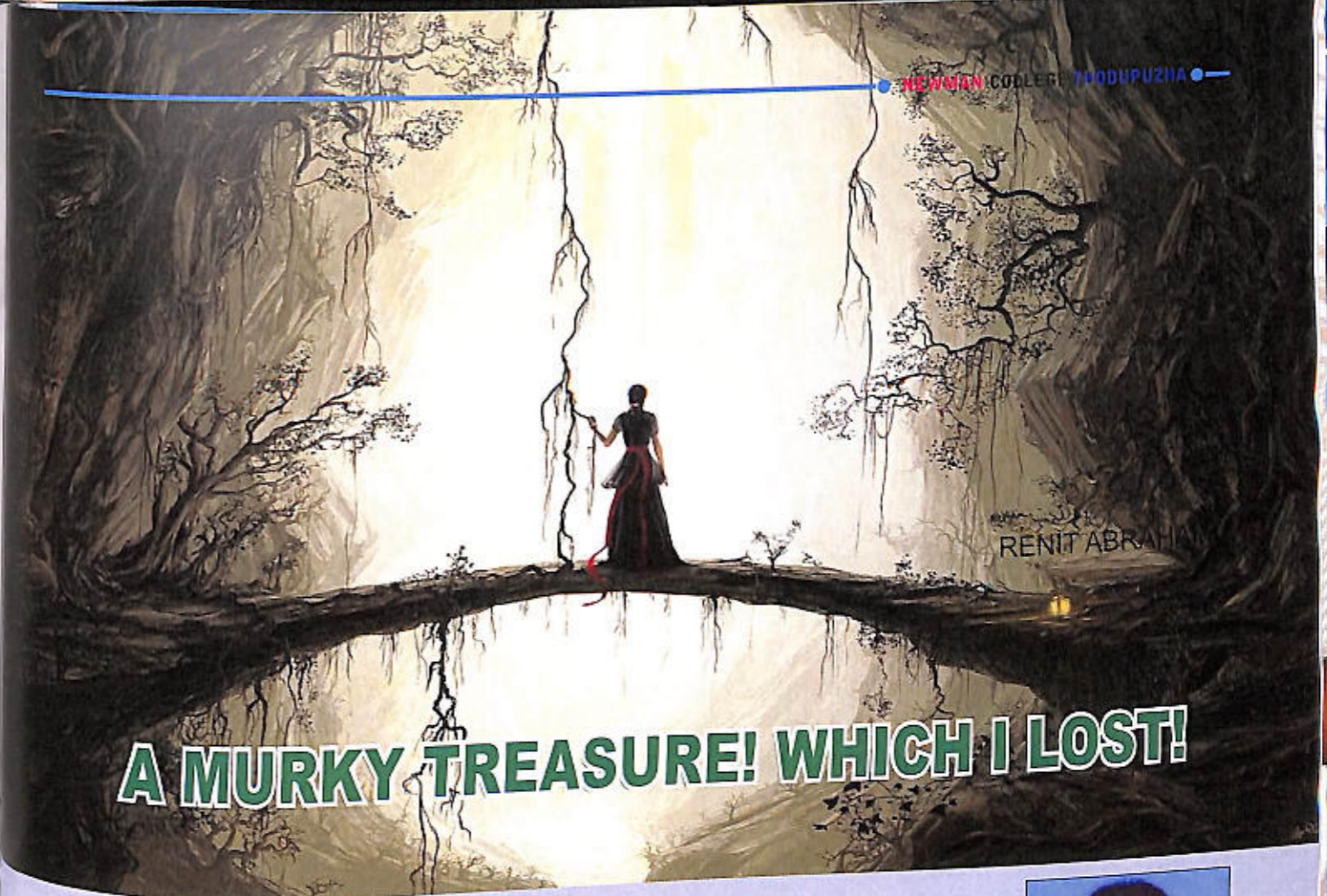
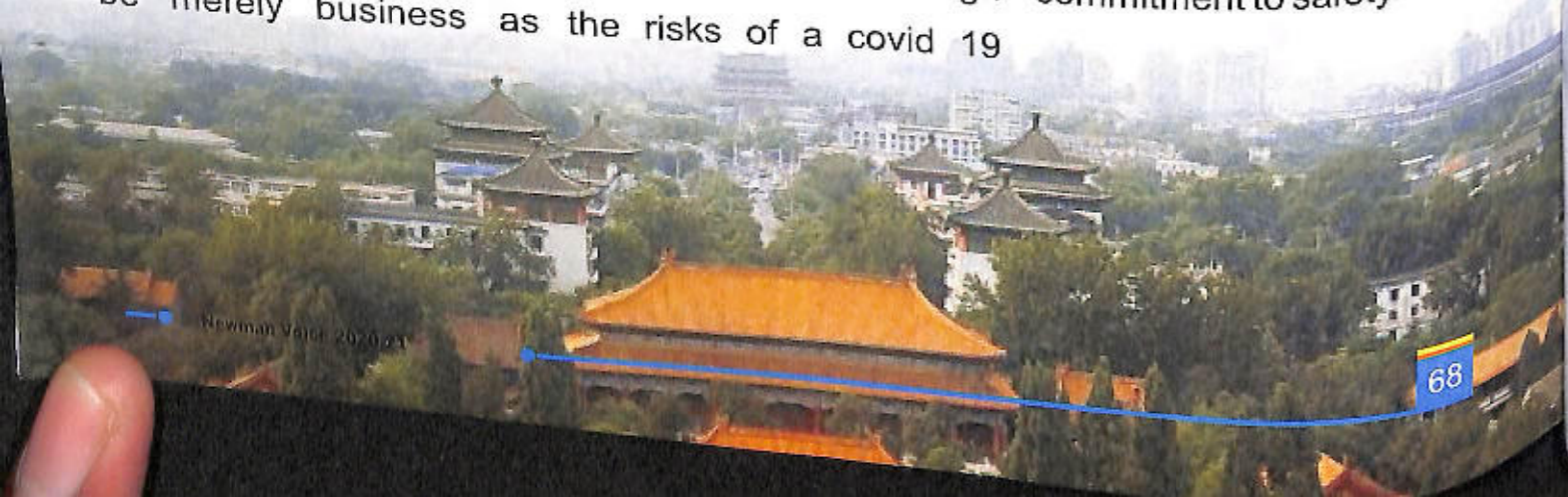
another problem. This means that, despite a teacher's best efforts, the question of how many students they reached remains. Also innovative and exploratory models of assessment and evaluation would not have been possible during this time. Dealing with this requires a great deal of self learning by students.

Since school closure has led to a great loss of nutrition and schooling for the poorest sections of the society, there is some urgency in the calls we hear to reopen schools; However, the important question remains this: if schools were to reopen tomorrow, are we prepared for their resumption? Will it be merely business as

usual? This will create certain challenges such as, with a reduced syllabus and no or pedagogy, and racing through the syllabus to catch up. Children who cannot keep up would simply left behind. Children from the poorest sections will be the ones who are affected the most, by having to race in accelerated learning programmes with no support at home.

Now state government have taken the difficult decision to reopen schools for some classes, encouraged by a consensus among public health experts that the benefits to students and society at large outweigh the risks of a covid 19

surge. A study by economists in rural areas had regular online learning and 37% were not learning at all. Many public health experts argue that younger, children, typically in the 6 to 14 age group, have the lowest risk of moderate or severe covid infem, while this is also cohort that needs good foundational teaching most of these students are not eligible for vaccination. Vaccination of teachers, school staff and eligible students and free testing are major factors here. Hesistancy or refusal should be firmly countered. The reopening of schools can be sustained with a commitment to safety.

A MURKY TREASURE! WHICH I LOST!

Renit Abraham
M.A English

Yea, she seems beautiful.....
I adore her murky body,
She is unique among all
Felt like touching her dingy body,
But I'm not to disturb her sound sleep!
Longed for her birth! The most desired day.
Counted each day of hope
When her foot kisses the dung filled floor! The sacred floor?
Yea, it happened. It was on an autumn eve.....
My exultation was just beyond the sky.
My heart beats like a musician playing his flute melodiously!
Her eyes seem like mine.....
Her nose too....
Days passed, the black string on her waist was shining like a diamond.....
But Now. But now..
Where are you my soul?

I could remember the roaring sound from her gut.....
 Yea, the sound of appetite.
 'Fate' envisaged her from me.....
 Why you brutal fate...
 My pleas went in vain.
 My prayers were nixed.
 My aspiration was in vain.
 Fate the rogue, stole my treasure....
 Oh! God, can't you see my bleeding heart.....
 I felt like cursing my womb.
 Yet my pain is immortal! The pain of a deficient.
 I was below par, couldn't save my murky gift.....
 Though painful, I have given back the Overpriced gift-to its creator.
 In pain..... In agony.....
 I wished to have a glance at the sky
 It's she, my murky treasure! No.....
 Not mine....Not mine.....
 She is now allied to heaven..... But I still live in memory of that her eve.

A MEETING AT THE SHADY PLOT

Deepa Tomy Perikonil
 B.A English

"Dear Hatred,
 It's me, Manasseh, waiting for our turn to sit together.
 Quite impatiently waiting for your answers for my questions"
 (Stops murmuring)
 Manasseh completed his sentence and kept back his journal
 on the tabletop and started to twirl his hair.
 The crabby grey walls, ruptured windowpanes and musty wooden planks
 circumscribed him for the secrecy of the meeting. Only a shallow stream of sunlight was
 allowed to peep into the room, that too as a mediator between them. Two rusted metal patio
 chairs and fretful air engulfing the room were the luxuries tonight.
 Into that frozen silence came the voice.
 "Hey SATURNINE, Good evening. Take your seat.
 Manasseh couldn't expect Hatred to be that gentle
 "Saturnine, WHY???"
 "Since you're a man with a tranquil face and tempest mind"(grins)
 After a moment of eye into eye,
 "So, where are our questions?
 Manasseh opened his journal and words started to pop out.
 "Some time ago, Exactly, it was the time when sea was a fascination for me. It was the
 time when my adventures with waves were at its peak. On one such evening me and
 comrades were resting at the Mediterranean shores and enjoying our campfire. Meanwhile

my eyes caught a lonely man on the shores. Out of some curiosity, with a bottle of wine I reached on to that man. We both smiled and shared the drink. Time flew between us. He asked me,

"Do you want to lend your ears for my story YOUNG MAN...
Why I don't know my ears were held in hostage by him

"I lost my wife and son during a war. After that my only reason to live was my Daughter. It was her hands which controlled my fate and time. Being a splendor of happiness she was loved by everyone. Our peaceful life started to get disturbed by the whispers about an upcoming war.

Fear started to haunt me everywhere. My only thought was to secure my daughter from the Brutalities of War. And then I surrendered myself in front of the advice of Fear to Fate.

It was a moonlit night; I took her out for a walk via the Beach Bay. My heart was overflowing with love for my daughter. My kid's face was shining more the moon in its full spirit. I looked into her miraculous blue eyes, which she inherited from her mother, I made up my mind.

Upon an unknown overwhelming happiness sprouting between us we started to dance to a song heard from a distant source. The sea waves and the star rejoiced upon witnessing the unconditional love between a crazy father and his charming daughter.

When the music ended I held her close to my heart and kissed on her forehead. She rest calmly over me. I made my grip tighter, tighter enough to stop the rhythm of her breathing. I felt relieved believing my child is safe in the hands of DEATH. I burned her body so that cruelty cannot even have a glance of my daughter.

I thought everything ended but was not.

By the reached our house our area was captured by the enemy troops and was left abandoned with no strip of life left. I was rescued from their hands by a young militant officer. Within a few days an indefinable bond was created between us. During one such chitchat he mentioned that after war destructed his family he couldn't find a purpose for life and hence he joined military. Despite of the bloodsheds which surround him he still feels the warmth of his father's hand and the miraculous blue eyes of his mother and sister do follow him everywhere. I recollected all our conversations and truth made faces on me...He was my long lost SON.

My happiness is often short-lived. Things got shattered when he enquired about his sister. I replied to him, "SHE WAS BURNT..." (I couldn't complete my sentence.)
FATE didn't give me a chance to complete my sentence. I was got shot from a revolver of the enemy which was aimed on my son. I have seen different nuances of life but what I saw last was my son's eyes burning with Passion to KILL MORE as Revenge. No way could I stop

him as he became Blind, He left me alone in this shore. I am waiting for my son to return so that I could complete my sentence."

"Hatred, his story ends here and my questions begins here,

Why do you leave everything incomplete and ambiguous?

Why didn't you give a chance for Fate to Complete??

Why are you blocking eyes from knowing things completely???

There was no answer and Manasseh couldn't find Hatred anywhere. In that anomic silence his mind recollect,

"PERHAPS THIS WAR WILL PASS LIKE THE OTHERS WHICH DIVIDED US

LEAVING US DEAD,

KILLING US ALONG WITH THE KILLERS

BUT THE SHAME OF THIS TIME PUTS ITS BURNING FINGERS TO OUR FACES.

WHO WILL ERASE THE RUTHLESSNESS HIDDEN IN INNOCENT BLOOD?

PABLO NERUDA

"Hey WRITER, why don't you switch on the lights and scribble."

"Amma, can I get a cup of coffee (coming back to consciousness)

No need, it will take a little bit of time for me to get used to your Death, Amma."

Writer walked towards the mirror, staring on writer's own image commented out,

"Manasseh, you are caught between the ambiguity of Good and Evil, whereas your creator is caught between Real and Imagination,"

"Hope our ambiguities would be resolved, Creator"
(a voice from nowhere replied.)

I am pretty sure that I am writing this article inspired from watching the movie Home. Movies could actually affect, influence, or can ever act as a means of catharsis in a person's life which maybe the reason that made me write about Home. Home is something very close to our heart, each one of us have this special place which brings four both good and bad memories, and as a symbol of comfort and wellness. Home serves as a fortress to freedom, our deeds and us and like the movie says everyone is imperfect in our home. The very personality of a person is shaped from one's home.

Of all the places on earth, our sweet homes are probably the only places we feel safe. The bond and the time spend with those people can't be regained. Life is not as fancy as all think, there might be problems, worries, and

furies around.

A house which is made of wood and stones, is turned into a home just by the intimacy of people living there, the bond among them just like Maya Angelo has said, the ache for home lives in all of us, the safe place where we can go as we are and not be questioned. Like she said, home is the place where we are molded who we are and the comfort zone of every human being. Home is where love resides, memories cherished, friend and family belong and laughter never ends.

Nita Maria Wilson
B.A English

THE RAINBOW STORY

"It's the same thing all over again. What did I do wrong! The red lipstick was so mesmerizing.

If she can wear it, why can't I? Amma said boys don't do these things. I wonder who made these rules. It's not fair" He said these to himself pouting his lips and scrunching his nose. "Dada is yelling at Amma saying it's her fault that I turned out this way, that she made me. Amma also said that I'm only twelve, I can be normal again. They're taking me to the doctor again. But I don't want to be 'normal'."

He sent out a sigh of relief as he sat down at the edge of the stream.

I liked this place though. This tiny little stream forming curves and sending ripples around the pebbles. All these trees and bushes and flowers and the sweet scent. Everything was so green and blue.

He looked into the stream and saw his reflection distorted by the rain droplets running down.

"I am so pretty" he thought gleefully.

As the rain grew heavier he found

shelter under the Mahogany. He gazed towards all the birds, squirrels and rodents waiting to carry on with their lives. He wondered

whether those rules existed among them too. "Do you?" He asked the squirrel with his eyes gaped on it.

The button caps of the mushrooms can be seen everywhere. The zephyr led the leaves to a place nobody knew. Flowers, leaves and twigs adorned the curvy pathways. Some things shed and some things grow.

Like the leaves afloat, her spirit buoyed too at the sight of the wondrous world all around her. When the rain ceased, she gazed into the marvellous spectacle of colours in the sky and sang her favourite rhyme.

"Red and yellow and pink and green
Purple and orange and blue
I can sing a rainbow
Sing a rainbow
Sing a rainbow too
Sing a rainbow by arthur hamilton

Arya Ravi K
BA English

her SILENCE

A storm came and tried to shatter

them by its

mighty temptations.....

Still they could embrace a silence between them.....

He raised his face and looked upon her. His perplexed

eyes could tell her how inferior he was in front of her.....

With a deep sigh, he gathered his courage and said "YOUR SILENCE WAS

YOUR VIOLENCE "

The storm came and now pierced her hair and gently let the fire to burst

upon her. She embraced the fire and thus by salvation for her soul.

Everyone looked at the man and said, poor fellow! he lost his love, which he

has found till this moment.

Time and tide wait for !

Deepa Tomy
B.A English

THE SOUL OF THE UNSAID

Sruthi S. Nair
B. Com

What is it that you call a silence?

What is it that you call an

emptiness?

May be it's a feeling that keeps,
a lots and lots of louder words in
its spell.

You may think it as a thing but not me.

I could listen to her deep echoes, that keeps my heart still beating in its own
rhythm of music.

I try to get know her more in my chaos.

I would ask her to take me a stardust, while wandering through the
channels.

All by myself tanging in immense loneliness

Everytime she spreads her charismatic beauty all over me, to indulge me in
the unseen joy of Solitude

This is the moment that imprints
my soul to be real.

Real out of the fake

Peeking through the edges of
shade

She lightens my forest of wilderly thoughts

As if the glorious daylighter blesses through the canopy of woodlands.

Now, make me myself,

Like a stardust shooting it's light all along to realise your sweetness

And now I end up with what you
really are

"The soul of the unsaid".

James Thomas
B. Sc Zoology

माँ है सच्चाई

मनुष्य का दृश्य भगवान कौन है? माँ, इस प्रश्न का इससे बढ़कर कोई उत्तर नहीं है। माँ प्रेम, धैर्य और स्नेह की प्रतिमूर्ति हैं। धरती देवी की तरह ... वह हमें बचपन से दिखाए गए सभी विकृतियों और हठ के साथ खिलाती है। हम किसी भारी वस्तु को गोद में लेकर कितना समय बिता सकते हैं। अधिकतम कुछ घंटे। लेकिन एक माँ लगभग तीन सौ दिनों तक अपने बढ़ते बच्चे के आसपास अपने दैनिक कार्यों और अन्य दैनिक कार्यों को करती है। यहीं से शुरू होता है माँ के बलिदान का महत्व।

वह अपने बच्चे के जन्म के लिए कई दिनों से इंतजार कर रही है। प्रार्थना कर रही है कि वह बिना किसी दोष के स्वस्थ पैदा हो। प्रसव की वह गौरवशाली घटना। यह एक अवर्णनीय दर्द है। वह उस दर्द अपने बच्चे के लिए भी लेती है। शैशवावस्था में हमारे शौच को धैर्यपूर्वक स्वीकार किया जाता था। जिन रातों में हम हठपूर्वक रोते थे, वह हमारे सो जाने का इंतजार करती थी, बिना पलक झपकाए हमें सहलाती थी। गरीब घरों में माताएं अपने पति और बच्चों को खाना खिलाकर भूखों रही हैं। करुणा एक माँ की स्थिरता है। उसके दिल में प्रार्थना उठती रही कि उसका बच्चा कभी खतरा का नहीं होगा। माँ होने के उस जज्बे को पहचानो। असली बेटा वही होता है जो बुढ़ापे में बच्चे की तरह माँ को देखभाल करता है, लेकिन वो नहीं जो अपनी माँ को अपशकुन मानते हैं। जो माँ के महासत्य को नहीं पहचानता वह एक इंसान है, चाहे वह कितनी भी डिग्री प्राप्त कर ले, चाहे वह कितना भी उच्च प्राप्त कर ले, चाहे वह समाज में कितनी भी प्रतिष्ठा प्राप्त कर ले, चाहे उसके पास कितनी भी महिमा हो।

आप अपनी पालक माँ को नर्सिंग होम में और सड़क के किनारे छोड़कर कैसे चैन की नींद सो सकते हैं? आप उसे कैसे भूल सकते हैं और खा सकते हैं जब उसके लुढ़के हुए खून का स्वाद आपकी जीभ पर है? माँ असली है। यह अच्छाई और प्रेम की सफेदी है। इसे पहचानें। माँ हमेशा हमारे साथ रहे। सांत्वना स्पर्श के रूप में ... प्रेम के दीपक के रूप में ...

PROGRAMMES

THREE YEAR UNDER GRADUATE PROGRAMMES

AIDED

- B.A. Economics
- B.A. History
- B.A. English
- B.A. Malayalam
- B.Sc. Mathematics
- B.Sc. Physics
- B.Sc. Chemistry
- B.Sc. Zoology
- B.Sc. Botany Model II Biotechnology
- B.Sc. Psychology
- B.Com Finance & Taxation

UN AIDED

- B.Com. Model III Computer Applications
- B.Com. Co-operation
- B.Com. Finance & Taxation
- B.A. English Literature & Communication Studies

TWO YEAR POST GRADUATE PROGRAMMES

AIDED

- M.A. English
- M.A. Economics
- M.Sc Mathematics
- M.Sc Physics
- M.Sc Chemistry
- M.Com Finance

UN AIDED

- M.Sc Mathematics
- M.Com Finance

DOCTORAL PROGRAMMES

- Physics
- English
- Chemistry

- FIRST HIGHER EDUCATION INSTITUTION IN IDUKKI DISTRICT
- RE-ACCREDITED BY NAAC WITH A GRADE
- UNIVERSITY RANKS & PLACEMENT RECORDS
- DBT SPONSORED STAR COLLEGE SCHEME
- ONE AMONG THE 18 STRIDE PROJECT AWARDEES IN THE COUNTRY
- SELECTED UNDER UGC PARAMARSH SCHEME

9446222716 Principal
9447432908 Vice Principal
9446932440 Bursar
9656491003 Admission Officer
8939648891 Office Staff

<https://www.newmancollege.ac.in/>
admission@newmancollege.ac.in
Newman College Rd, Mangattukavala,
Thodupuzha, Kerala 685584

NEWMAN COLLEGE

(Re-accredited by NACC with 'A' grade and affiliated to Mahatma Gandhi University, Kottayam)

Thodupuzha, Idukki (dist.), Kerala - 685 585, India

Ph: 04862 222686 (Office), 229797 (Principal), 222486 (Bursar)

Website : www.newmancollege.ac.in, Email: principal@newmancollege.ac.in, newmancollegethodupuzha@gmail.com